

Wiadomości SIMP

INFORMATOR STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW POLSKICH

„Dewizą Stowarzyszenia jest wyteżona praca na polu techniki i wytwórczości, mająca na celu wyzyskanie bogactw przyrody ku zapewnieniu największego rozwoju gospodarczego i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej“

(Treść zaczerpnięta ze statutu SIMP z 1926 r.)

LIPIEC -SIERPIEŃ - WRZESIEŃ'2017

NR 7-8-9 (696-697-698)

**Nowoczesna fabryka narzędzi - Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o.
członek wspierający Oddział Jeleniogórski SIMP**

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy, Czytelnicy „Wiadomości SIMP”

Kolejny zeszyt „Wiadomości SIMP” poświęcony wydarzeniom obejmującym okres od lipca do września 2017 r. ukazuje się z dużym opóźnieniem, za co w imieniu zespołu redakcyjnego serdecznie przepraszam. Przyczyny tego stanu są prozaiczne. Nasz Biuletyn przygotowują te same osoby, które zajmują się obsługą bieżącej działalności Zarządu Głównego SIMP i jego Prezydium, a także przygotowaniem innych ważnych wydarzeń, o których systematycznie informujemy.

Należą do nich m.in.: Dzień Mechanika, narada gospodarcza, uroczysta Gala podsumowująca konkursy: Technik Absolwent i na najlepszą pracę dyplomową. Przygotowaliśmy także Nadzwyczajny Walny Zjazd Delegatów SIMP, który w dniu 20 stycznia 2018 r. dokonał zmian w statucie SIMP, oraz rozpoczęliśmy przygotowania do kolejnego XXXIV WZD SIMP. Uczestniczyliśmy także w niełatwych problemach restrukturyzacyjnych związanych z Zamkiem SIMP w Rydzynie oraz zmianami na stanowisku dyrektora tego ważnego dla SIMP obiektu wpisanego do rejestru pomników historii.

Zawartość zeszytu 7-8-9/2017 wypełniają jak zawsze ciekawe pozycje. Otwierają je ustalenia i decyzje Prezydium Zarządu Głównego SIMP z 19 lipca i Zarządu Głównego SIMP z 13 września 2017 roku.

Prezentujemy VI już Dzień Mechanika, który – co należy do tradycji – odbył się w dniu 7 czerwca w Poznaniu podczas Międzynarodowych Targów Innowacje – Technologie – Maszyny ITM Polska. W ramach tego ważnego wydarzenia miał miejsce II finałowy etap X edycji Ogólnopolskiego Konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2016 r.”, połączony z wręczeniem laureatom nagrodzonych prac dyplomów i statuetek, oraz zapoznanie licznie zgromadzonych uczestników z referatem okolicznościowym poświęconym prof. Januszowi Tymowskiemu – Patronowi SIMP w 2017 r., wygłoszonym przez prezesa SIMP Piotra Janickiego.

Wysoko oceniona została prezentacja poświęcona napędom elektrycznym w pojazdach drogowych przygotowana przez p. Michała Sierszyńskiego z firmy SOLARIS Poznań.

Godne zainteresowania są dwie duże i znaczące imprezy naukowo-techniczne: seminarium „Maszyny energetyczne nowej generacji wg wynalazków prof. Włodzimierza Chomczyka” z Warszawy i Forum poświęcone odbudowie i modernizacji Marynarki Wojennej przygotowane przez Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie z naszym Stowarzyszeniem. Do tej grupy problemowej zaliczyć także należy m.in. konferencję Sekcji MUZ zorganizowaną w Łodzi przez kol. Józefa Henryka Rudzińskiego, a także informację o udziale kolegów z Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP w Kongresie Ekspertów Samochodowych.

Prezentujemy również nowoczesną fabrykę narzędzi – Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o. będącą członkiem wspierającym Oddział Jeleniogórski SIMP i współpracującą z jego prezesem Henrykiem Mackiewiczem.

Ze względu na okres urlopowy w tym zeszycie WS można zapoznać się z ciekawymi informacjami z wyjazdów turystycznych. Polecam zwłaszcza przygotowany przez kol. Andrzeja Rysiowskiego artykuł o wycieczce do Saksonii i Szwajcarii Saksońskiej.

W sposób ciągły staramy się prezentować imprezy, które mają miejsce na Zamku SIMP w Rydzynie, w tym zeszycie WS są to informacje o 30-leciu współpracy między IFA w Nordhausen i SIMP oraz międzynarodowym spotkaniu programistów.

Wspominamy kolejnych Kolegów, którzy od nas odeszli, a którym należy się szacunek i uznanie: inż. Mieczysława Murawskiego z Torunia i prof. Marka Gawlińskiego z Wrocławia.

Zeszyt zamyka kronika stowarzyszeniowa.

Życzymy przyjemnej lektury

*Kazimierz Łasiewicki
Sekretarz Generalny SIMP*

W numerze:

- Wstęp,
- Ustalenia i decyzje: Prezydium ZG SIMP z 19 lipca 2017 r. i Zarządu Głównego SIMP z 13 września 2017 r.,
- VI Dzień Mechanika SIMP,
- Imprezy Zamku SIMP w Rydzynie:
 - XXX lat współpracy IFA / SIMP,
 - Międzynarodowe spotkanie programistów systemu MATsim w Zamku SIMP w Rydzynie,
- Seminarium *Maszyny energetyczne nowej generacji według wynalazków prof. dr. inż. Włodzimierza Chomczyka*,
- Ogólnopolskie Forum w Stoczni Marynarki Wojennej poświęcone odbudowie i modernizacji Marynarki Wojennej RP,
- Kongres Ekspertów Samochodowych oraz zebranie Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP w Radomiu,
- Prezentacja członków wspierających Oddziału SIMP w Jeleniej Górze,
- Kolejna, godna polecenia wycieczka Oddziału Łódzkiego SIMP,
- Sprawozdanie z wyjazdu technicznego do Torunia – Sekcja Poligrafów
- Konferencja naukowo-techniczna Sekcji MUZ w Łodzi,
- Wycieczka członków Oddziału Kaliskiego SIMP do Saksonii i Szwajcarii Saksońskiej,
- Wspomnienie o kol. kol.: Mieczysławie Murawskim (O/SIMP Toruń) i Marku Gawlińskim (O/SIMP Wrocław),
- Kronika stowarzyszeniowa.

Ustalenia i decyzje podjęte przez Prezydium Zarządu Głównego SIMP w dniu 19 lipca 2017 r.

1. Przyjęto do akceptującej wiadomości protokół z zebrania Prezydium ZG SIMP z 28 czerwca 2017 roku.
2. Wyrażono zgodę na podpisanie następujących umów franczyzy:
 - z kol. Mieczysławem Maździarzem z Oddziału SIMP w Ciechanowie,
 - z Grupą Silesia Szkolenia Sp. z o.o. w Gliwicach,
 - z firmą RZECZOZNAWCA Jarosz Andrzej z siedzibą w Zamościu,z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w wyniku dyskusji.
3. Wprowadzono dodatkowy zapis do umów franczyzy o możliwości ich rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym w przypadku stwierdzenia naruszenia interesów francyzodawcy. Ustalono, że zapis ten stosowany będzie we wszystkich zawieranych umowach franczyzy od 19 lipca 2017 roku.
4. Zapoznano się z projektem medalu poświęconego Rydzynie jako pomnikowi historii, który zostanie przedstawiony do ostatecznej akceptacji przez Zarząd Główny SIMP.
5. Przyjęto do wiadomości i pozytywnie zaopiniowano wniosek grupy inicjatywnej o powołanie nowego Towarzystwa Modelowania Procesów Technologicznych jako jednostki specjalistycznej działającej przy Zarządzie Głównym SIMP. Decyzję w tej sprawie podejmie Zarząd Główny SIMP na najbliższym plenarnym posiedzeniu.
6. Przyjęto do wiadomości informację o wypowiedzeniu umowy franczyzy przez Ośrodek Usług Technicznych MEZAR Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp. ze skutkiem rozwiązującym na koniec ostatniego dnia okresu rozliczeniowego określonego w umowie tj. z dniem 31 stycznia 2018 roku.

**Prezes SIMP
Piotr Janicki**

Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 13 września 2017 r.

1. Przyjęto protokół z zebrania Zarządu Głównego SIMP z 19 maja 2017 roku.
2. Zapoznano się z projektem zmian w statucie SIMP przygotowanym przez Komisję Regulaminowo-Statutową pod kierownictwem kol. Andrzeja Woźniackiego. Ustalono, że projekt tego dokumentu po zaopiniowaniu przez prawnika zostanie przedstawiony Nadzwyczajnemu Walnemu Zjazdowi SIMP, którego termin obrad ustali Zarząd Główny SIMP. Ponadto ustalono, że projekt zmian w statucie przygotowanym przez Komisję na posiedzenie Zarządu Głównego SIMP powinien zawierać wykaz poszczególnych zmian, wraz z ich uzasadnieniem. Wstępnie ustalono datę Nadzwyczajnego Walnego Zjazdu Delegatów SIMP na dzień 20 stycznia 2018 roku. Ostateczną decyzję dotyczącą terminu NZWD SIMP podejmie najbliższe posiedzenie ZG SIMP.
3. Zatwierdzono projekt medalu upamiętniającego decyzję Prezydenta RP z 15 marca 2017 r. o wpisaniu na listę pomników historii zespołu miejskiego pod nazwą: „Rydzyna – założenie rezydencjonalno-urbanistyczne”.
4. Powołano Komisję Konkursową w składzie kol. kol.: Piotr Janicki – prezes SIMP, Janusz Dobrzański i Andrzej Woźniacki – wiceprezesi SIMP, Kazimierz Łasiewicki – sekretarz generalny SIMP, Ryszard Matusiak – przewodniczący GKR SIMP, Tomasz Babul – członek Zarządu Głównego SIMP i Jacek Mańczak – przewodniczący Komisji ds. Działalności Gospodarczej SIMP, której zadaniem będzie przeprowadzenie konkursu i dokonanie wyboru kandydata na dyrektora Zamku SIMP w Rydzynie.
5. Ustalono, że Patronem SIMP w 2018 r. będzie prof. Jerzy Wojciech Doerffer (1918–2006) – nestor polskiego okrętownictwa. Okolicznością przypomnienia zasług Profesora jest 100. rocznica Jego urodzin.
6. Zapoznano się z wynikami finansowymi jednostek działalności gospodarczej SIMP i wpływami od firm franczyzowych za I półrocze 2017 r. oraz wykonaniem wpływów i wydatków Zarządu Głównego SIMP za ten okres.
7. Podjęto decyzję o przeznaczeniu w 2017 r. ze środków Zarządu Głównego SIMP 10 000 zł na remont elewacji wschodniej ściany budynku Domu Mechanika SIMP w Lublinie.
8. Po rozpatrzeniu wniosku grupy inicjatywnej pozytywnie zaopiniowanego przez Prezydium ZG SIMP powołano Towarzystwo Modelowania Procesów Technologicznych jako jednostki specjalistycznej przy Zarządzie Głównym SIMP.
9. Po zapoznaniu się z wnioskiem Głównej Komisji Rewizyjnej SIMP o wykluczenie ze Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich kol. Jana Ratusznego, będącego w ewidencji Oddziału SIMP w Gliwicach, postanowiono przekazać sprawę do rozpatrzenia przez Główny Sąd Koleżeński SIMP.
10. Na wniosek przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego postanowiono objąć honorowym patronatem konferencję pt. „Modern Industry – nowe technologie w przemyśle”, organizowaną w dniu 14 listopada 2017 r. przez Centrum Innowacji i Rzeczoznawstwa Oddziału Warszawskiego SIMP.
11. Wysłuchano informacji Sekretarza Generalnego SIMP na temat dotychczasowych ustaleń związanych z zakupem lokalu dla Oddziału SIMP w Ciechanowie.
12. Na wniosek Komisji Odznak i Wyróżnień SIMP nadano:
 - Odznakę im. Henryka Mierzejewskiego kol. kol.: Ryszardowi Tietzowi, Stanisławowi Chutkowskiemu (O/SIMP Poznań) i Janowi Kuczkowskiemu (O/SIMP Sieradz);
 - Odznakę Zasłużony Senior SIMP kol. Janowi Kapsie (O/SIMP Poznań).
13. Zarząd Główny SIMP podjął decyzję o nadaniu:
 - Złotej Honorowej Odznaki SIMP kol. kol.: Romanowi Rakowi (O/SIMP Zamość) i Grzegorzowi Cygankowi (O/SIMP Sieradz);
 - Srebrnej Honorowej Odznaki SIMP kol. kol.: Lucjanowi Pomeranowskiemu, Piotrowi Zielińskiemu (O/SIMP Zamość), Jerzemu Cygankowi (O/SIMP Sieradz), Piotrowi Sadowskiemu, Janowi Pałkowskiemu i Krzysztofowi Marjasiewiczowi (O/SIMP Lublin);
 - Brązowej Honorowej Odznaki SIMP kol. kol.: Pawłowi Kusiakowi, Leszkowi Puźniakowi, Jerzemu Mazurkowi, Tomaszowi Bartekiemu (O/SIMP Zamość), Piotrowi Barańskiemu, Ireneuszowi Świątkowi (O/SIMP Sieradz), Renacie Dryce, Grzegorzowi Kalinowskiemu i Marianowi Pszenniakowi (O/SIMP Lublin);
 - Dyplomu Uznania ZG SIMP kol. kol.: Arturowi Fertowi, Janowi Chrabąszczowi, Józefowi Neciowi, Franciszkowi Nowakowi

(O/SIMP Zamość), Zbigniewowi Grzeczyskiemu i Piotrowi Politowi (O/SIMP Sieradz).

14. Przyjęto do wiadomości informację Sekretarza Generalnego SIMP o wyniku głosowania korespondencyjnego z dnia:

- 2 sierpnia 2017 r. (członkowie Prezydium ZG SIMP) w sprawie podpisania umowy franszyzy z kol. Tomaszem Cywińskim z Oddziału SIMP w Toruniu,
- 29 czerwca 2017 r. (członkowie ZG SIMP) w sprawie zmiany terminu przejścia na emeryturę dyrektora Zamku SIMP w Rydzynie kol. Zdzisława Molińskiego z 1 października 2017 r. na 1 grudnia 2017 r. – wniosek Prezydium ZG SIMP z 28 czerwca 2017 roku.

15. Na wniosek Zarządu Oddziału SIMP w Kaliszu podjęto uchwałę o zmianie adresów Oddziału SIMP w Kaliszu oraz Ośrodka Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego SIMKAL w Kaliszu z dotychczasowej: ul. Rumińskiego 2, 62–800 Kalisz, na: ul. Zacisze 2, 62–800 Kalisz.

16. W związku z zakończeniem działalności firm i wykreśleniem ich z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,

podjęto decyzję o rozwiązaniu z dniem 13 września 2017 r. umów franczyzowych z kolegami:

- Janem Kanieckim z Oddziału SIMP w Ostrołęce,
- Andrzejem Koziarskim z Oddziału SIMP w Radomiu,
- Bartoszem Kozłowskim z Oddziału SIMP w Gliwicach.

17. W związku z likwidacją firmy RZECZOZNAWCA s.c. – Andrzej Jarosz, Iwona Stańko z siedzibą w Zamościu, z dniem 30 czerwca 2017 r. rozwiązano umowę franszyzy z tą firmą podpisaną w dniu 14 lutego 2006 roku.

18. Przyjęto do wiadomości informację Sekretarza Generalnego SIMP o skierowaniu do 4 franczyzobiorców, tj. Franciszka Dzika z Krakowa, Jakuba Dawidowicza z Łagodzina k. Gorzowa Wlkp., Dariusza Walencjeja z Sokółki oraz Piotra Dury z Rakowa k. Moszczenicy pism wzywających do uregulowania niezapłaconych opłat z tytułu umowy franszyzy.

**Prezes SIMP
Piotr Janicki**

VI Dzień Mechanika SIMP 2017

Po raz szósty już Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich świętowało Dzień Mechanika obchodzony od 2012 r., na pamiątkę zebrania konstytucyjnego powołującego SIMP w dniu 28 czerwca 1926 roku.

Tegoroczna główna uroczysta impreza odbyła się w dniu 7 czerwca 2017 r. w sali niebieskiej Międzynarodowych Targów Poznańskich, podczas trwania Targów Innowacje, Technologie, Maszyny ITM Polska.

Obchodom przewodniczył prof. dr inż. Jan Pilarczyk – przewodniczący Rady SIMP.

W ramach tego ważnego dla środowiska inżynierów i techników mechaników wydarzenia przedstawiono:

- Referat okolicznościowy poświęcony prof. inż. Januszowi Tymowskiemu – Patronowi SIMP 2017 Roku, Członkowi Honorowemu SIMP i współtwórcy oddziałów SIMP: Górnośląskiego (Katowickiego), Radomskiego i Warszawskiego, wiceprzewodniczącemu Zarządu Głównego SIMP w latach 1955–1957. Referat wygłosił prezes SIMP, Piotr Janicki.

- Prezentację poświęconą napędom elektrycznym w pojazdach drogowych – referat wygłosił Michał Sierszyński z firmy Solaris Poznań.

Prezes SIMP Piotr Janicki wygłasza referat poświęcony prof. Januszowi Tymowskiemu

Wiadomości SIMP

- Laureatów X edycji Ogólnopolskiego Konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2016 r.”

Do II, finałowego etapu Konkursu wpłynęło 12 prac zgłoszonych przez Oddziały SIMP, instytuty naukowo-badawcze i średnią szkołę zawodową.

Ze względu na różnorodność osiągnięć zostały one podzielone przez Komisję Konkursową, której przewodniczył dr inż. Janusz Gradowski, na cztery kategorie, tj. prace i stanowiska naukowo-badawcze, osiągnięcia wdrożone w przemyśle, osiągnięcia wdrożone w rolnictwie, gospodarce żywnościowej i ochronie środowiska oraz prace wykonane w średnich szkołach zawodowych.

Laureatami, którzy zajęli I miejsca w poszczególnych kategoriach, zostali:

- Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych w Poznaniu, Fabryka Maszyn Spożywczych SPOMASZ Pleszew S.A. w Pleszewie, Zakład Maszyn Spożywczych i Transportu Żywności Instytutu Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych Politechniki Poznańskiej, za pracę pt. *Urządzenie do sterylizacji produktów spożywczych z kaskadowym systemem schładzania oraz zintegrowany układ do wykorzystania ciepła procesowego*, kategoria: *prace i stanowiska naukowo-badawcze*; pracę zaprezentował Albin Pera z Fabryki Maszyn Spożywczych SPOMASZ,
- Pabianicka Fabryka Narzędzi PAFANA S.A. w Pabianicach – Oddział SIMP w Łodzi, za pracę pt. „Grupa narzędzi SMARTCUT PAFANA”,

Statuetka dla laureatów I miejsc

Przedstawiciele firm i instytutów biorących udział w 10 edycjach konkursu w towarzystwie prof. Jnan Pilarczyka (pierwszy z lewej strony). Dyplomy odebrali (od lewej): gen. Ryszard Dębski - Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Włodzimierz Adamski - Oddział SIMP w Rzeszowie, dyplom dla Fabryki Armatur JAFAR S.A. w Jasle, Tadeusz Pawłowski - Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych w Poznaniu, Antoni Stolarski - SaMASZ Sp. z o.o. w Białymstoku

Widok ogólny sali

kategoria: osiągnięcia wdrożone w przemyśle; pracę zaprezentował Rafał Izaszek z Fabryki Narzędzi PAFANA,

- Instytut Nowych Technologii Inżynierii Środowiska w Nowej Soli – Oddział SIMP w Zielonej Górze, za pracę pt. *Lubuska Zielona Oczyszczalnia*, kategoria: osiągnięcia wdrożone w rolnictwie, gospodarce żywnościowej i ochronie środowiska; pracę zaprezentował Tadeusz Warężak z ww. Instytutu,
- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Jana Pawła II w Radzynie Podlaskim – Oddział SIMP w Białej Podlaskiej, za pracę pt. *Renowacja zabytkowego motoroweru, powrót do historii polskiej motoryzacji*, kategoria: prace wykonane w średnich szkołach technicznych; autorzy osiągnięcia: Robert Zabielski, Marek Chudek, Sebastian Guz, Mateusz Puskarz; praca nie była prezentowana.

Laureatom wszystkich nagrodzonych prac zostały wręczone dyplomy, natomiast twórców, których prace zajęły I, II i III miejsca uhonorowano statuetkami. Uroczystego wręczenia wyróżnień dokonali kol. kol.: Janusz Gradowski, Piotr Janicki i Jan Pilarczyk.

Miłym akcentem uroczystości było także wręczenie dyplomów okolicznościowych dla niżej wymienionych firm, instytutów i uczelni zgłaszających prace w 10 dotychczasowych edycjach konkursu:

1. PLASTICON POLAND S.A. w Toruniu,
2. Fabryka Armatur JAFAR S.A. w Jaśle,

3. SAMASZ Sp.z.o.o. w Białymstoku,
4. ZUT UNIMASZ Sp.z.o.o. w Olsztynie,
5. REMA S.A. w Reszlu,
6. Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych w Poznaniu,
7. Instytut Technicznych Wojsk Lotniczych w Warszawie,
8. Instytut Spawalnictwa w Gliwicach,
9. Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni.

Tegoroczny Konkurs odbył się pod honorowym Patronatem Ministra Rozwoju.

W imprezie wzięło udział ok. 80 osób, w tym m.in.:

- prezes FSNT NOT – Ewa Mańkiewicz-Cudny,
- dyrektorzy: Instytutu Mechaniki Precyzyjnej – Tomasz Babul, Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych – Tadeusz Pawłowski, Instytutu Spawalnictwa – wz. Jan Pilarczyk;
- dyrektorzy lub przedstawiciele licznych firm i zakładów przemysłowych,
- członkowie władz centralnych i terenowych SIMP oraz osoby reprezentujące jednostki działalności gospodarczej Stowarzyszenia i firmy franczyzowe związane z SIMP.

Opracował:
Kazimierz Łasiewicki
Sekretarz Generalny SIMP

Referat okolicznościowy poświęcony prof. Januszowi Tymowskiemu

Urodził się 1 września 1902 r. w Lublinie. Był synem Józefa Ernesta, geometry, i Jadwigi Truchlińskiej, która po śmierci męża w 1911 r. prowadziła stancję uczniowską.

Od 1912 r. uczęszczał do ośmioklasowej szkoły filologicznej „Szkola Lubelska”. Jako najstarszy z czworga rodzeństwa pomagał

matce, udzielając korepetycji. Po zdaniu matury w 1920 r. wstąpił na Politechnikę Warszawską, której Wydział Mechaniczny ukończył w maju 1926 roku.

Działalność zawodową rozpoczął we wrześniu 1926 r. jako praktykant w Zakładach Hotschkisse’a w Levallois Perret we Francji. Pracował tam do marca 1927 r. jako przyuczony frezer. Do kraju wrócił w maju 1927 roku.

Rozpoczął pracę w Fabryce Broni w Radomiu jako starszy konstruktor, a następnie asystent na Wydziale Obróbki Mechanicznej. W kwietniu 1930 r. przeszedł do Fabryki Karabinów w Warszawie na stanowisko kierownika Wydziału Obróbki Mechanicznej – w tym czasie uruchomiono produkcję ckm Browning wz. 30 i maszyn do pisania na licencji francuskiej Contin.

Do Fabryki Broni w Radomiu powrócił w czerwcu 1932 r. na stanowisko szefa Inspekcji Technicznej, gdzie pracował do stycznia 1936 r., uczestnicząc w uruchomieniu produkcji kbks, rewolwerów Naganta i rowerów.

Dyrektorem technicznym Wytwórni Amunicji w Rembertowie był od lutego 1936 r. do listopada 1937 roku. W grudniu 1937 r. przeszedł do budujących się Zakładów Południowych w Nisku (Stalowej Woli) na stanowisko szefa produkcji, a następnie wicedyrektora zakładu mechanicznego, gdzie uczestniczył w uruchomieniu produkcji haubic 100 mm, armat 105 mm oraz luf i zamków do dział przeciwpancernych 37 mm.

Po wybuchu wojny od października 1939 do sierpnia 1943 r. pracował w Fabryce Maszyn Rolniczych „Plon” w Lublinie jako inżynier warsztatowy. W sierpniu 1943 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie w konspiracji pełnił w strukturze AK obowiązki szefa Biura Wojskowego Przemysłu.

Dyrektorem naczelnym Wytwórni Wagonów

i Mostów w Chorzowie, która brała udział w budowie Mostu Śląsko-Dąbrowskiego w Warszawie, został w styczniu 1946 roku. Od listopada 1947 do maja 1948 r. kierował Dyрекcją Ciężkiego Przemysłu w Centralnym Zarządzie Przemysłu Metalowego w Bytomiu. Od maja 1948 r. był dyrektorem inwestycji w Centralnym Zarządzie Przemysłu Metalowego w Warszawie, a od czerwca 1949 r. był radcą ministra przemysłu ciężkiego.

Dyrektorem technicznym organizującego się przemysłu maszyn budowlanych został w styczniu 1950 roku. W tym okresie prowadził komisję maszyn i urządzeń rolniczych Polskiego Komitetu Normalizacji. We wrześniu 1951 r. przeszedł na stanowisko dyrektora technicznego Zakładów Mechanicznych „Ursus” i równolegle objął Katedrę Technologii Budowy Maszyn na Politechnice Warszawskiej.

Nominację na profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1955 r., a na prof. zwyczajnego w 1964 roku.

W 1955 r. złożył rezygnację z pracy w ZM „Ursus”, protestując przeciwko poleceniu uruchomienia w „Ursusie” produkcji licencyjnej ciągnika „Białoruś”. Dalszą działalność zawodową związał głównie z Politechniką Warszawską. Prowadził wykłady, seminaria i prace projektowe. Był autorem skryptów dla studentów, a także dwóch podręczników akademickich: Automatyzacja procesów technologicznych w przemyśle maszynowym i Technologia budowy maszyn.

Był prorektorem Politechniki Warszawskiej (1960–63), członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, sekretarzem Rady Głównej Szkół Wyższych (1960–63).

Działalność społeczną rozpoczął podczas studiów, pełniąc w 1926 r. funkcję przewodniczącego Koła Mechaników Studentów Politechniki Warszawskiej.

Dokładnej daty wstąpienia do SIMP nie znamy. Wiemy natomiast, że Jego nazwisko figuruje w spi-

sie członków SIMP sporządzonym na 17 kwietnia 1935 r., opublikowanym w Księdze Inżynierów Mechaników Polskich wydanej w 1935 roku.

że stosunek średniej płacy inżyniera do średniej płacy robotnika w Polsce wynosił:

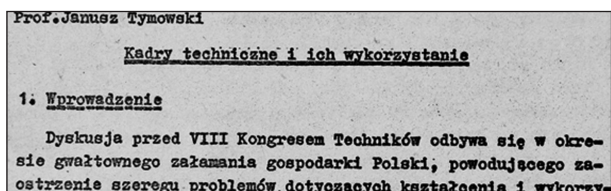
- w latach 50. ok. 1,65 do 1,0;

526. Tymowski Janusz, Szef Inspekcji F-ki Broni P. W. U. w Radomiu, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 20, r. ur. 1902, Polit. Warszawska, Wydz. Mech., r. uk. 1926.

Był postacią wybitną. Był działaczem SIMP najwyższego Formatu. Pełnił bardzo ważne funkcje w SIMP:

- wiceprzewodniczącego Oddziału Radomskiego (1936),
- przewodniczącego Oddziału Górnośląskiego (1946–1952),
- przewodniczącego Oddziału Warszawskiego (1951–1959),
- wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego (1955–1957),
- Honorowego Członka SIMP (1969),
- przewodniczącego obrad Walnego Zjazdu Delegatów SIMP w 1955 r. i Nadzwyczajnego Walnego Zjazdu Delegatów SIMP w 1980 r.,
- w 1935 r. był delegatem SIMP na I Zjazd Delegatów Naczelnej Organizacji Inżynierów.

Prof. Janusz Tymowski zajmował się także sprawami postępu technicznego i wykorzystania kadr technicznych. Tematykę tę poruszał w swych licznych publikacjach i wygłaszanych referatach.

Uważał, że projektowanie maszyn i urządzeń to Twórczość Techniczna równa Twórczości w Kultu-rze. To przekonanie prezentował publicznie w prasie i swych publikacjach.

Wydał książki:

- *Obliczanie zapotrzebowania na kadry techniczne w przemyśle* (1958);
- *Inżynier - Gospodarka - Społeczeństwo* (1975) .
- *Organizacja szkolnictwa wyższego w Polsce* (I wyd. 1975, II wyd. 1980);
- *Zarobki pracowników technicznych w wybranych krajach wysoko rozwiniętych*. Publikacja opracowana w ramach Społecznego Ośrodka Badań i Studiów Zamku SIMP w Rydzynie, który prowadził badania nad sytuacją życia i pracy inżynierów i techników.

Badania prof. Janusza Tymowskiego wykazały,

- w latach 60. ok. 1,6 do 1,0;
- w 1970 r. ok. 1,5 do 1,0;
- w 1978 r. ok. 1,25 do 1,0;
- w 1980 r. ok. 1,0 do 1,0;
- w latach 80. 0,8:1,1 do 1,0.

Stosunek średniej płacy inżyniera do średniej płacy robotnika na początku lat 80. wynosił:

- we Francji ok. 3,0 do 1,0;
- w RFN i USA ok. 2,4 do 1,0;
- w Wielkiej Brytanii i Japonii ok. 2,0 do 1,0.

Udowodniono, że w Wielkiej Brytanii w połowie lat 70., gdy stosunek średniej płacy inżyniera do średniej płacy robotnika wynosił 1,78 do 1,0, nastąpiło załamanie gospodarki. Spadła innowacyjność i jakość produkcji, wzrosły koszty, załamał się eksport i nastąpiła emigracja uzdolnionych inżynierów do Stanów Zjednoczonych.

Przedstawione proporcje płacowe inżynierów do robotników w Polsce były katastrofalnie niskie w stosunku do krajów Europy Zachodniej. Niewątpliwie była to jedna z przyczyn słabości naszej gospodarki. Brak postępu konstrukcyjnego i technologicznego był oczywisty. Inżynierowie i technicy, cenieni w firmach zagranicznych, w gospodarce sterowanej centralnie nie byli cenieni i w pełni wykorzystani.

Prof. Janusz Tymowski był także wybitnym działaczem Naczelnej Organizacji Technicznej, pełniąc w niej funkcje:

- przewodniczącego Rady Głównej NOT (1957–1966) – został wybrany na III Zjeździe Techników,
- prowadzącego Komitet ds. Doskonalenia Kadr oraz Olimpiadę Wiedzy Technicznej,
- przewodniczącego Rady Programowej Słownika Biograficznego Techników Polskich – do końca życia.
- Honorowego Prezesa NOT.

Prof. Janusz Tymowski należał do pokolenia, które w obronie Polski gotowe było do największych poświęceń. W szkole należał do tajnej organizacji harcerskiej, a od 1916 r. do tzw. Kadr Szkolnych przybudówki Polskiej Organizacji Wojskowej. W 1918 r. brał udział w rozbrajaniu żołnierzy austriackich. Uczestniczył w wojnie z bolszewikami w 7. pułku ułanów.

W 1940 r. wstąpił do ZWZ – AK w Lublinie. Działal w grupach przygotowujących przejęcie po

Wiadomości SIMP

wojnie zakładów przemysłu wojennego.

W sierpniu 1943 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie w konspiracji pełnił obowiązki szefa Biura Wojskowego Przemysłu w strukturze AK. Występował pod pseudonimami „Ernest”, „Jaworski”. W okresie bezpośrednio poprzedzającym powstanie warszawskie był jednym z zastępców szefa Oddziału Produkcji Konspiracyjnej Sztabu KG AK inż. Gokiego – „Ryszard”.

AK jako jedyna konspiracyjna organizacja w Europie prowadziła podziemną produkcję broni i sprzętu wojskowego, i to w skali półprzemysłowej. W czasie powstania warszawskiego kierował produkcją środków walki w rejonie Śródmieścia Południe.

Jako oficer przebył pieszo 700 km szlaku do Sandbostel. Wyzwolony przez wojska brytyjskie organizował, w ramach całości szkolnictwa tworzonego przez dyrektora Pasierbińskiego, szkolnictwo zawodowe dla wysiedlonych Polaków. W grudniu 1945 r. powrócił do kraju.

Posiadał liczne odznaczenia. W dwudziestolecie międzywojennym otrzymał: Srebrny Krzyż Zasługi; za działalność konspiracyjną: Srebrny Krzyż Zasługi

z Mieczami, Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami i Krzyż Walecznych.

Po 1945 r. otrzymał:

- Srebrny Krzyż Zasługi,
- Złoty Krzyż Zasługi (1953),
- Krzyż Oficerski OOP (1956),
- Sztandary Pracy – II klasy (1961), I klasy (1966),
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (1967),
- Krzyż Komandorski z Gwiazdą OOP (1985),
- doktorat honoris causa Politechniki Warszawskiej (1990).

Zmarł 23 maja 1992 r. w Warszawie. Pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim. Nazwisko Profesora zostało wyrzeźbione na tablicy zasłużonych.

Ożenił się w 1928 r. z Marią Osuchowską, z którą miał sześcioro dzieci: Jerzego (1929) – inżyniera, Marię (1933) – architektkę, Ewę (1940) – psycholog, Jana (1942) – architektkę, Jarosława (1948) – informatyka i Zofię (1950) – filolog.

**Opracował:
Piotr Janicki
Prezes SIMP**

Imprezy Zamku SIMP w Rydzynie

30 lat współpracy IFA / SIMP

Znają go wszyscy uczestnicy zamkowych koncertów noworocznych. Przyjeżdża z Małżonką każdego roku, pokonując liczącą kilkaset kilometrów trasę Nordhausen – Rydzyna.

Kol. Piotr Janicki, prezes SIMP podczas dzielenia urodzinowego tortu

Wierny Przyjaciel Zamku SIMP w Rydzynie, inżynier mechanik Heiner Voigt.

W dniu 8 lipca w sali Balowej Zamku SIMP w Rydzynie odbyło się uroczyste spotkanie z potrójnej okazji: 30-lecia współpracy SIMP z tą fabryką, a obecnie Muzeum IFA, 80-lecia urodzin Heinera i 75-lecia jego małżonki Ulli.

Prezes SIMP kol. Piotr Janicki złożył Szanownym Jubilatów serdeczne gratulacje oraz wręczył pamiątkowy medal 90-lecia SIMP.

Na cześć Jubilatów piękny koncert dała Capella Zamku Rydzynskiego z solistą Sławomirem Krammem.

Nie trzeba tu dodawać, że Państwo Voigt zamówili już bilety na Koncert Noworoczny w 2018 roku.

**Opracował:
Zdzisław Moliński
Dyrektor Zamku SIMP
w Rydzynie**

Międzynarodowe spotkanie programistów systemu MATsim w Zamku SIMP w Rydzynie

Instytut Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki w Poznaniu zaprosił do simpowskiego Zamku grupę naukowców – informatyków reprezentujących „Laboratoria Miast Przyszłości” z: Pretorii, Singapuru, Zurichu, Monachium, Berlina i Poznania.

Spotkanie dotyczyło rozwijania i doskonalenia programu komputerowego MATsim, wykorzystywanego m.in. do przeprowadzania symulacji związanych z szeroko rozumianym transportem publicznym w wielkich aglomeracjach. System ten jest bardzo

Uczestnicy spotkania podczas pracy

MATsim

Multi-Agent Transport Simulation

Poznań, 20.10.2017

REFERENCJE

We wrześniu 2017 roku organizowaliśmy w Zamku w Rydzynie IX MATsim Developer Meeting, coroczne międzynarodowe spotkanie twórców systemu MATsim. W spotkaniu uczestniczyli m.in. naukowcy z renomowanych ośrodków takich jak TU Berlin, ETH Zurich, FCL Singapore, University of Pretoria czy TU Munich.

W imieniu wszystkich uczestników pragnę serdecznie podziękować za profesjonalną organizację spotkania oraz polecić Zamek w Rydzynie jako doskonałe miejsce do organizacji konferencji i spotkań.

Z poważaniem

dr inż. Michał Maciejewski
Zakład Systemów Transportowych
Politechnika Poznańska

pomocny przy planowaniu i modelowaniu przestrzeni miejskich, związany z transportem zapotrzebowania energetycznego itp.

System MATsim jest ogólnodostępny (open source), pracują nad nim grupy badawcze w różnych stronach świata, zbierane są opinie użytkowników, wymieniane są doświadczenia.

Dyrekcja Zamku SIMP w Rydzynie zapewniła uczestnikom spotkania doskonałe warunki do pracy i odpoczynku. Było zwiedzanie Zamku, degustacje polskiej kuchni, grill na dziedzińcu. Pięciodniowy pobyt w Rydzynie jego uczestnicy z pewnością zapamiętają na długo.

Świadczy o tym podziękowanie, jakie zostało skierowane do Działu Obsługi Klienta Zamku SIMP.

Opracował:
Zdzisław Moliński
Dyrektor Zamku SIMP
w Rydzynie

Maszyny Energetyczne Nowej Generacji według wynalazków prof. dr. inż. Włodzimierza Chomczyka

W dniu 23 maja 2017 r. w Warszawskim Domu Technika NOT odbyło się seminarium pod powyższym tytułem, którego organizatorami była Naczelna Organizacja Techniczna oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Celem seminarium było:

- zaprezentowanie dorobku naukowo-technicznego prof. dr. inż. Włodzimierza Chomczyka;

- prezentacja wykonawców modeli sprężarek i silnika na powietrze sprężone wg patentów W. Chomczyka;
- prezentacja zdjęć i filmów modeli;
- prezentacja korzyści dla globalnego klimatu i gospodarki narodowej z powszechnego zastosowania wynalazków W. Chomczyka.

Wiadomości SIMP

Przebieg seminarium:

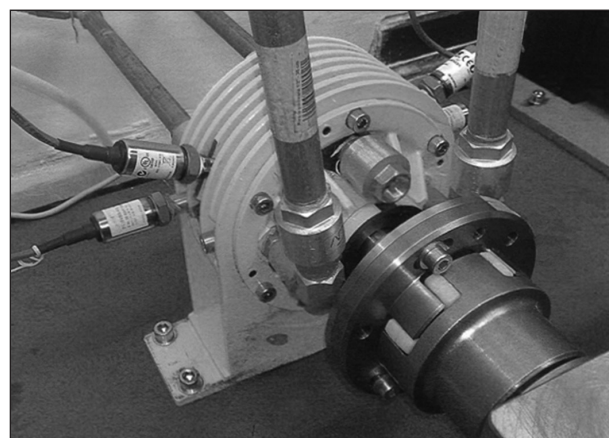
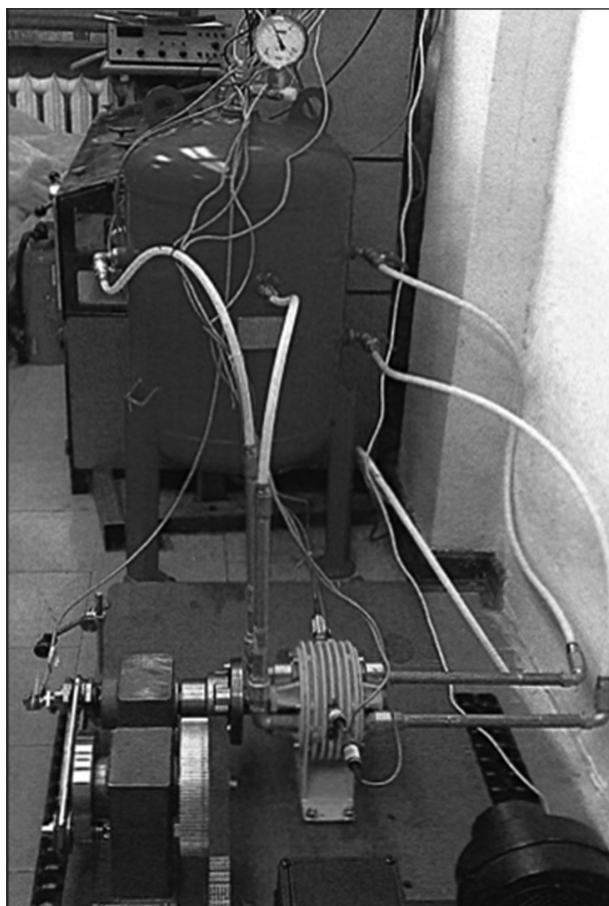
- Przywitanie uczestników w imieniu organizatorów – dr inż. Piotr Janicki – prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Marek Malisiewicz – moderator

seminarium – koordynator portalu: www.arcydziatechniki.pl

- Autoprezentacja – prof. dr inż. Włodzimierz Chomczyk – 70-lecie pracy naukowo-badawczej, 50-lecie twórczości naukowo-technicznej.

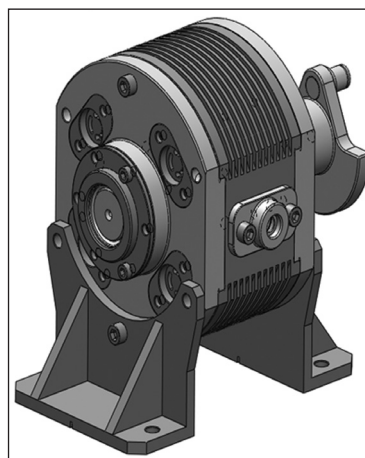
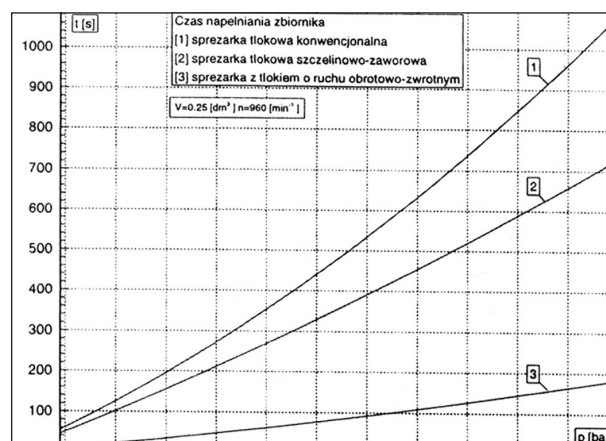
Przykłady prototypów wykonanych wg wynalazków Profesora

Kompresor z zaworem pływającym, Kompresor wykorzystujący energię zawartą w skrzyni korbowej, Kompresory chłodnicze typu SZ

Sprężarka Chomczyka – bezolejowa i beztarciowa na stanowisku badawczym

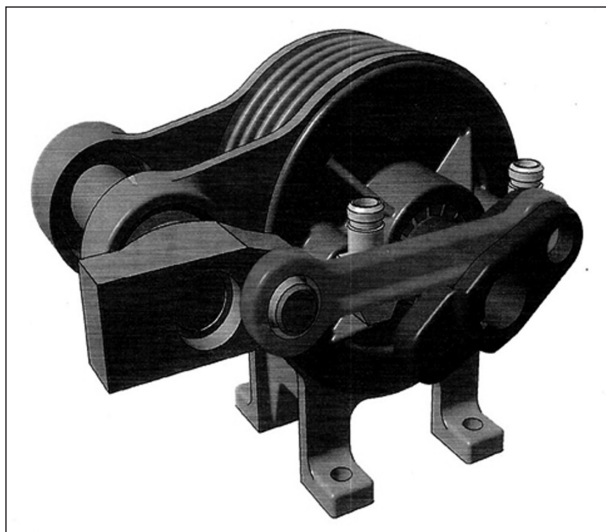
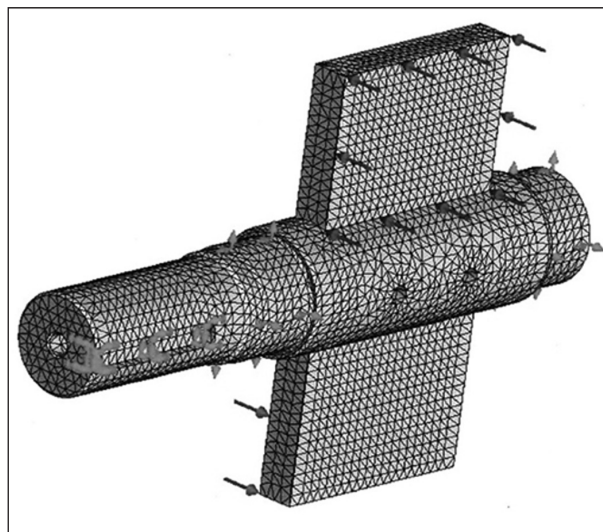
Porównanie czasu napełniania zbiornika dla różnych ciśnień niektórych sprężarek

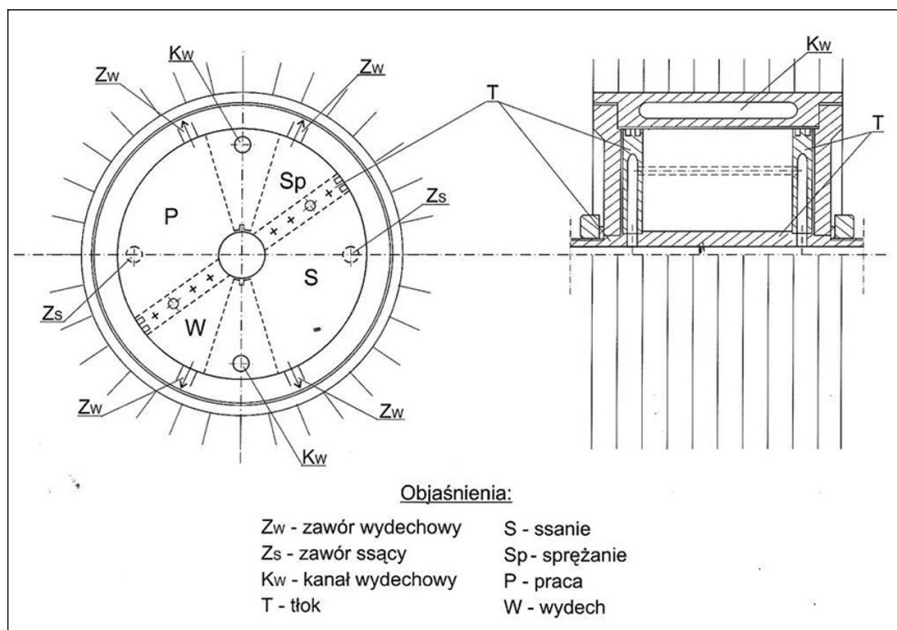
Porównanie cech

Silnik Chomczyka na sprężone gazy (powietrze)

Tłok łopatkowy
Silnik Chomczyka

Silnik (sprężarka) Chomczyka z tłokiem łopatkowym (przekroje)

Prezentacja wykonawców modeli wg patentów Włodzimierza Chomczyka

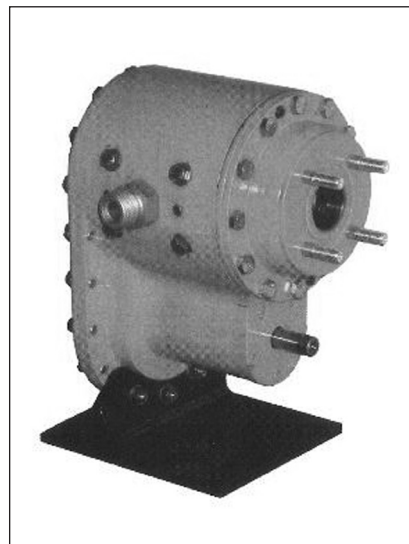
Firma WUCH „PZL-Dębica” S. A.

model beztarciowej i bezolejowej Sprężarki Chomczyka

Wnioski z przeprowadzonych badań modelu sprężarki:

- w początkowym okresie prób wyniki, tj. ciśnienie tłoczenia 3–4 bar – zachęcające do zastosowania sprężarki do napowietrzania ścieków i zbiorników wodnych, a także w chłodnictwie,
- zasadniczym problemem sprężarki było uszczelnienie komory sprężania,
- niezbędne nowe mniejsze zawory ssawne i tłoczne – mało miejsca na nie,
- wymaga nowego sposobu odprowadzenia ciepła pracy sprężarki,
- uzyskane wyniki są zachęcające i wskazane jest podjęcie prac zmierzających do wykonania kolejnego modelu z nowym uszczelnieniem i nowymi zaworami.

Augustyn Wójcik – Główny Konstruktor

Wiadomości SIMP

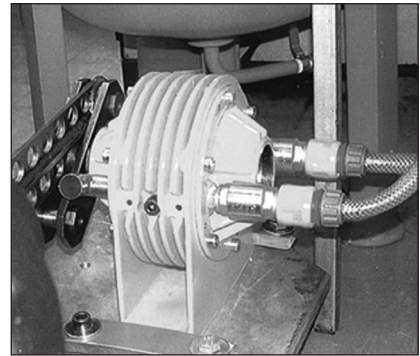
Firma Global w Siedlcach **model beztarcowej i bezolejowej Sprężarki Chomczyka**

Wykonał mgr inż. Grzegorz Perkowski na podstawie dokumentacji patentowej i konstrukcyjnej prof. dr. inż. Włodzimierza Chomczyka

Wnioski z przeprowadzonych badań modelu sprężarki:

- uzyskano sprężone bezolejowe powietrze,
- odpadły wszystkie elementy układu smarowania (miska olejowa, filtry oleju, odolejacz, pierścienie uszczelniające i zgarniające, sam olej),
- dynamika i kinematyka tej sprężarki także była znacznie uproszczona,
- badania wykazały, że uzyskiwane ciśnienia prototypu wynosiły 11 bar, natomiast ciśnienia sprężarki WABCO-WESTINGHOUSE poniżej 10 bar,
- wydajności modelu sprężarki były wyższe 1,7 razy w stosunku do sprężarek WABCO-WESTINGHOUSE, przy podobnym zużyciu energii,
- należy stwierdzić, że prototypowa sprężarka, wykonana przez nas pracowała poprawnie, a uzyskane parametry były bardzo zachęcające do dalszych badań.

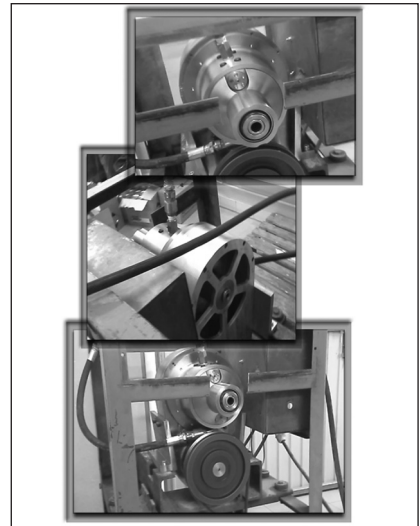
mgr inż. Grzegorz Perkowski

Firma Hydromechanika – 2 **model Sprężarki Chomczyka**

- w ciągu czterech lat pracy wykonano kilka projektów zamkniętych modeli sprężarki, a przeprowadzone testy potwierdziły założenia prof. dr. inż. Włodzimierza Chomczyka,
- podczas prezentacji Robert Szajda przedstawił film pracującego modelu sprężarki,
- w wyniku wprowadzonych zmian w ostatnim wariantcie modelu uzyskano następujące parametry pracy:
 - moc: 18 KW przy 700-1400 obr./min
 - wydajność: 120 m³/h
 - ciśnienie robocze średnie: 6 – 8 bar (wartość maksymalna 15 bar).

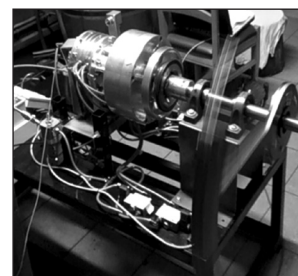
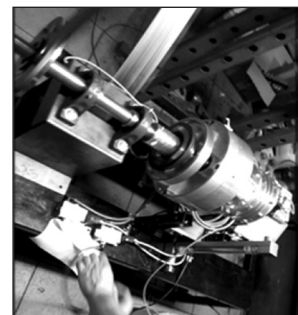
Robert Szajda

Firma CWES Sp. z o.o. HES s.k. **model silnika na powietrze sprężone**

- Clean World Energy Systems Sp. z o.o., Hydro Energy Systems s.k., spółka celowa do wdrożenia i wyprodukowania jednostki napędowej zasilanej sprężonymi gazami (powietrzem) wykonała prototyp silnika na podstawie rozwiązania i konstrukcji silnika prof. W. Chomczyka,
- prace rozpoczęto w 2015 r., aktualnie trwają prace dostosowania elektronicznego systemu sterowania silnika do systemów elektrycznych i automatyki pojazdu francuskiej firmy AIXAM,
- podczas seminarium został zaprezentowany krótki film dokumentujący pracę silnika,
- wykonawcy prototypu poinformowali o 95-procentowej sprawności silnika; jednostka napędowa silnika wahliwego Chomczyka spełnia założone kryteria techniczne; przeprowadzono również miesięczne testy kinematyczne, które wypadły pozytywnie,
- nie ujawniono jednak dalszych szczegółów dotyczących rozwiązania oraz zmierzonych parametrów pracy.

Tadeusz Bąk

Odczytanie listów skierowanych do prof. dr. inż. W. Chomczyka od:

- prof. dr. hab. inż. Sławomira A. Sorki – Politechnika Białostocka,
- dr. inż. Piotra Kaliny z Instytutu Lotnictwa, kierownika Wydziału Napędów – wykonawcy i badacza sprężarek W. Chomczyka na powietrze sprężone,
- mgr. inż. Grzegorza Perkowski, prezesa Zarządu „GLOBAL” w Siedlcach – wykonawcy i badania porównawczego parametrów sprężarki W. Chomczyka i sprężarki Westing-House,
- prof. dr. hab. inż. Michała Hebdy – byłego rektora Politechniki Świętokrzyskiej,
- prof. dr. hab. inż. Józefa Wojnorowskiego – członka PAN, Politechnika Śląska.

Dyskusja i wnioski:

Przedstawiciel prezesa Urzędu Patentowego RP, T. Jeżowski (ekspert UPRP) podziękował prof. dr. inż. W. Chomczykowi za dotychczasową współpracę i wciąż aktywną twórczą wynalazczość.

Prof. dr hab. inż. Jacek Zimny (AGH, Narodowa Rada Rozwoju) mówił m.in. o potrzebie stosowania sprężarek powietrza o mocy powyżej 5 MW (50 MW) w programie Polskiej Geotermii i o potrzebie zastosowania polskiego rozwiązania, w tym opartego na sprężarce Chomczyka (potrzebna jest budowa prototypu i wdrożenie).

Prof. A.H. Świergiel (przewodniczący sekcji Nauka i Innowacje, Narodowa Rada Rozwoju) zapewnił, że Narodowa Rada Rozwoju przy Prezydencie RP bierze pod uwagę wszystkie zgłoszenia i jest zainteresowana wsparciem komercjalizacji rozwiązań prof. W. Chomczyka. Rada pracuje nad rozwiązaniami legislacyjnymi wspierającymi wynalazców i ułatwiającymi dostęp do wsparcia programów finansowania wdrożeń (program Gospo-Strateg).

Prof. W. Nowiński zaproponował, żeby władze państwowe wzięły pod uwagę strategiczne znaczenie własności intelektualnej i zaproponowały programy wspierające wynalazców w tym zakresie. Zwrócił również uwagę na elementy w przedstawionym opracowaniu, które należy dodać, np.: skalowalność rozwiązania, rozwój w przyszłości, zakres zastosowań i szczegóły dotyczące własności intelektualnej.

Przedstawicielka Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Żanna Białek (kierownik Programu „Sokół”) potwierdziła,

że Fundusz jest gotowy wspierać finansowo dalsze badania nad maszynami energetycznymi nowej generacji wg patentów prof. W. Chomczyka. Zaproponowała włączenie dalszych prac badawczych i wdrożeniowych w Program „Sokół”.

Została zaprezentowana propozycja, aby dokonania wynalazcze prof. W. Chomczyka uznać jako Arcydzieło Techniki (Marek Malisiewicz i Tadeusz Czajkowski).

Został zgłoszony wniosek formalny przez mgr. inż. Jerzego Busłowicza, w którym postuluje stworzenie podmiotu gospodarczego rozwijającego dorobek wynalazczy prof. W. Chomczyka. Petycja w tej sprawie ma być złożona na ręce wicepremiera M. Morawieckiego, ministra rozwoju i ministra finansów. Wniosek został przyjęty przez aklamację.

Prezes SIMP – dr inż. P. Janicki, podsumowując seminarium, stwierdził, że zaprezentowane rozwiązania są we wczesnym stadium prototypowym, są rozwiązaniami przełomowymi, wymagającymi jednak dalszej pracy i dużych nakładów, żeby doprowadzić je do fazy komercyjnej.

Podziękowanie

Twórca wynalazków podziękował za zaangażowanie i wzięcie udziału w seminarium gościom – wybitnym twórcom, w tym zwłaszcza wykonawcom modeli jego maszyn energetycznych; podkreślił, że wsparcie tak wielu znakomitych osób motywuje twórcę do dalszej działalności naukowo-wynalazczej.

Dziękuję Ewie Mańkiewicz-Cudny – prezes NOT i Kazimierzowi Łasiewiczemu – sekretarzowi generalnemu SIMP za zorganizowanie seminarium.

Konferencja potwierdziła przełom innowacyjny i uzasadniła potrzebę szybkiego wdrożenia przedstawionych rozwiązań. Seminarium cieszyło się dużym zainteresowaniem.

Moderatorem seminarium, w którym uczestniczyło ok. 50 osób, w tym wielu przedstawicieli SIMP (m.in. Janusz Gradowski – członek Prezydium Rady SIMP, Dariusz Raczkowski – prezes Oddziału Warszawskiego SIMP), był Marek Malisiewicz, koordynator portalu www.arcydzielatechniki.pl.

Zarząd Główny NOT reprezentował wiceprezes dr inż. Tadeusz Pawłowski.

**Opracowanie
na podstawie informacji
przygotowanej przez
Marka Malisiewicza**

Ogólnopolskie Forum

Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju.

Gdynia, 28 czerwca 2017 r.

Patronat honorowy:

MGMiŻS
Ministerstwo Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej

Minister Marek Gróbarczyk

Przewodnicząca Komisji
Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
Poseł Dorota Arciszewska-Mielewczyk

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

Wiceminister Rozwoju
Jerzy Kwieciński

Prezydent Miasta Gdynia
Wojciech Szczurek

Organizatorzy:

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego**

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW
I TECHNIKÓW MECHANIKÓW
POLSKICH**

Solidarność
SEKCJA KRAJOWA
PRACOWNIKÓW
CYWILNYCH
MON

**OGÓLNOPOLSKI KLASTER
INNOWACYJNYCH
PRZEDSIĘBIORSTW**

POLSKA
3.0

**POLSKI
KLASTER
MORSKI**

**ZWIĄZEK
ZAWODOWY
SEKTORA
OBRONNEGO**

Solidarność 80

Międzyzakładowa Organizacja
Związkowa
NSZZ „Solidarność” - 80
w MSR „Gryfia” S.A.

NSZZ

Międzyzakładowy Związek
Zawodowy Pracowników
Stocznii z siedzibą w
MSR „Gryfia” S.A.
Wydział Produkcyjny
w Świnoujściu

Patroni Medialni:

Wojsko

MORZE

MORZE
STATKI I OKRETY

Ogólnopolskie Forum poświęcone odbudowie i modernizacji Marynarki Wojennej RP

28 czerwca 2017 r. w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni odbyło się Ogólnopolskie Forum pt. *Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju*. Honorowy Patronat nad Forum objęli: Marek Gróbarczyk – minister gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej, poseł Dorota Arciszewska-Mielewczyk – przewodnicząca Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP, Jerzy Kwieciński – wiceminister rozwoju oraz Wojciech Szczurek – prezydent Miasta Gdyni.

Organizatorami Forum byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej S.A., Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Klaster Morski, Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw, Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Morskiej, Sekcja Krajowa Pracowników Cywilnych MON NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność 80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia S.A.”, Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z siedzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. – Wydział Produkcyjny w Świnoujściu i NSZZ „Solidarność” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

W obradach Ogólnopolskiego Forum uczestniczyli: posłowie Dorota Arciszewska-Mielewczyk i Janusz Śniadek, przedstawiciele Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Inspektoratu Marynarki Wojennej i Centrum Operacji Morskich, prezesi i dyrektorzy stoczni i ich zaplecza badawczo-rozwojowego, członkowie Rady Budowy Okrętów, naukowcy i eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego, działacze związkowi reprezentujący współorganizatorów imprezy, przedstawiciele stowarzyszeń inżynierskich i morskich oraz dziennikarze.

Podczas Forum wygłoszono następujące referaty:

1. kmdr Jacek Hamera (Inspektorat Marynarki Wojennej) – *Modernizacja Sił Marynarki Wojennej – kierunki modernizacji, udział polskiego przemysłu a otoczenie rozwiązań firm zagranicznych*;
2. kmdr por. Sebastian Draga (Centrum Operacji Morskich) – *Zagrożenia dla bezpieczeństwa RP na obszarach morskich i ich wpływ na rozwój sił morskich RP*;

3. prof. dr hab. Zbigniew Klimiuk – *Zwiększone wydatki na Marynarkę Wojenną RP jako element realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR)*;
 4. kontradm. dr Zbigniew Badeński, wiceadm. dr inż. Henryk Sołkiewicz – *Przyszłość Marynarki Wojennej w świetle dokumentów i faktów*;
 5. Maciej Fularczyk – *Okręt patrolowy typu Ślęzak – stan bieżącej realizacji i możliwości adaptacyjne w przyszłych projektach okrętów dla Marynarki Wojennej RP*;
 6. prof. dr hab. Jerzy Żyżyński – *Przywracanie podmiotowej roli państwa w polityce gospodarczej jako współczesna tendencja*;
 7. kontradm. Konrad Wiśniowski – *A jednak można, czyli jak zbudowano polski okrętowy system misji na przykładzie nowoczesnego niszczyciela min Kormoran II*;
 8. kmdr Mirosław Ogrodniczuk – *Między Bałtykiem a oceanem. Okręt obrony wybrzeża czy fregata z demobilu*;
 9. dr Krzysztof Pająk – *Koncepcja pozyskania nowych okrętów hydrograficznych dla MW RP*;
 10. kmdr dr Bohdan Pac – *Koncepcja zarządzania programem modernizacji Marynarki Wojennej RP*;
 11. Konrad Golczak – *Jak skutecznie realizować Program Operacyjny „Zwalczanie zagrożeń na morzu” i jak nim skutecznie zarządzać?*;
 12. Angelika Jarosławska – *Założenia programu Polska 3.0 a perspektywy rozwoju polskiego przemysłu stocznioowego*;
- Ich tematyka dotyczyła kierunków odbudowy i modernizacji Marynarki Wojennej RP, realizowanej w ramach Programu Operacyjnego *Zwalczanie zagrożeń na morzu w latach 2013–2022/30*, udziału w tym polskich stoczni we współpracy z pożądanymi partnerami zagranicznymi, a także uwarunkowań finansowych i ekonomicznych tych procesów.
- W wystąpieniach uwzględniony został kontekst wynikający z rządowej Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju, która przewiduje odbudowę i rozwój polskiego przemysłu stocznioowego i Strategicznej Koncepcji Bezpieczeństwa Morskiego RP, przyjętej w lutym tego roku przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, opracowanej we współpracy z Radą Budowy Okrętów.
- Wnioski z Ogólnopolskiego Forum *Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu*

stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju:

1. Marynarka Wojenna RP posiada obecnie 81 jednostek pływających, w tym:
 - 39 okrętów ze średnią wieku 33 lata;
 - 23 pomocniczych jednostek pływających i 19 bazowych środków pływających ze średnią wieku 36 lat.

Wiek jednostek służących w MW RP to średnio 34 lata. W tej sytuacji należy konsekwentnie realizować przyjętą koncepcję modernizacji MW RP, nie stwarzając pretekstów do rewizji i wstrzymywania realizacji *Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu*. Jeśli przyjęta przez Rząd Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju, zakładająca rozwój przemysłu stoczniowego, ma być skuteczna w realizacji celów i zadań określonych w Rozdziale VI w obszarze bezpieczeństwa narodowego, to musi objąć wszystkie rodzaje sił zbrojnych, w tym również Marynarkę Wojenną.

Zaniedbywanie MW jest nieracjonalne ze względów geopolitycznych i militarnych, a także ze względów ekonomicznych. Doprowadzenie do zbyt dużej luki inwestycyjno-technologicznej w rozwoju poszczególnych rodzajów sił zbrojnych w postaci poziomu zainwestowanych środków połączonych z innowacjami techniczno-organizacyjnymi spowoduje uruchomienie ujemnego mnożnika inwestycyjnego w części niedoinwestowanej, co osłabi jego efekt sumaryczny w odniesieniu do całości wydatków obronnych.

Aby mechanizm mnożnikowy i akceleracyjny w promowaniu wzrostu gospodarczego działał sprawnie, potrzebne są działania inwestycyjne utrzymujące wszystkie rodzaje sił na zbliżonym poziomie rozwoju i zaawansowania technologicznego. Tylko wtedy można liczyć na sprawny mechanizm korelacji działań wzmacniających polską gospodarkę z rozwojem polskiego przemysłu obronnego i związanym z nim potencjałem naukowo-badawczym, o czym wyraźnie mówi SOR.

2. Niezbędny import nowoczesnego uzbrojenia z zagranicy ze względu na brak możliwości wytworzenia jego w kraju, chociaż uzasadniony ze względów polityczno-militarnych, pod względem ekonomicznym jest działaniem antywzrostowym, ponieważ jak każdy import obniża poziom PKB. W tej sytuacji najbardziej sensownym rozwiązaniem jest wejście w partnerską współpracę z bardziej doświadczoną i technologicznie zaawansowaną zagraniczną firmą stoczniową polegającą na wspólnym opracowaniu projektu i jego realizacji. W ten sposób częściowy import połączony zostanie z inwestycjami i eks-

portem proporcjonalnymi do zakresu udziału podmiotu krajowego we wspólnym projekcie, co zneutralizuje ujemne jego oddziaływanie. Można w tym przypadku liczyć również na dostęp, zapewne limitowany, do bardziej zaawansowanej wiedzy technicznej.

3. Najmniej racjonalnym ekonomicznie działaniem byłoby w strategii odbudowy i unowocześnienia Marynarki Wojennej RP dokonanie zakup używanego i przestarzałego sprzętu poza granicami kraju.

Niestety, takie propozycje się pojawiają, czego przykładem jest zamiar pozyskania dla Marynarki Wojennej wycofywanych przez Australię fregat typu ADELAIDE. Decyzja taka, jeśli zostanie podjęta, będzie miała negatywny wpływ na rozwój i wzrost gospodarczy Polski oraz przyczyni się na lata do powiększenia luki technologicznej naszego kraju w zakresie budowy okrętów. Nie wywoła ona również zjawiska dyfuzji innowacji w sektorze zbrojeniowym oraz między nim a sektorami cywilnymi, które należy również uwzględnić w realizacji SOR.

Potencjał naukowo-techniczny, którym dysponujemy, nie tylko nie rozwinie się, ale zostanie z braku możliwości jego wykorzystania silnie okrojony, jeśli nie zlikwidowany. Decyzja taka będzie również negatywnie oddziaływać na bilans płatniczy Polski, ponieważ modernizacja, wszelkie naprawy oraz dostawa części będą dokonywane poza granicami kraju, za które będziemy musieli odpowiednio wysoko zapłacić. Pojawia się w tym przypadku wszystkie negatywne cechy i skutki rozwoju zależnego. Zewnętrzny wpływ na rozwój gospodarczy spowoduje zablokowanie krajowego mechanizmu innowacji, gdyż stosowana technika będzie pochodzić z innego systemu, gdzie nauka, badania i wdrożenia stanowią współcześnie immanentny element rozwoju. Warunkiem rozwoju innowacji i autonomicznego postępu technicznego jest istnienie pewnego, spójnego systemu technologicznego, w którym innowacja stanowi odpowiedź na trudności i wyzwania spowodowane działaniem wcześniejszych struktur. W przypadku krajów słabo i średnio rozwiniętych, a do tej grupy należy zaliczyć Polskę, skomplikowanie i „wyrafinowanie” współczesnych technik produkcji pochodzących z krajów zaawansowanych stanowią i stanowiąc będą barierę dla tworzenia innowacji krajowych. Innymi słowy realizacja tego wariantu nie tylko nie wychodzi naprzeciw realizacji SOR, ale bardzo silnie w nią uderza i ogranicza. Można powiedzieć, iż stanowi wręcz jej antytezę.

4. Budowa nowych okrętów w stosunkowo krótkich seriach rozłożonych w czasie (lub tylko proto-

typów) powoduje znaczący wzrost kosztu jednostkowego. Potwierdzeniem tego jest budowa zaprojektowanego początkowo jako korweta „Gawrona” – obecnie patrolowca „Ślęzak”.

Przyjęte błędne założenia spowodowały, iż koszty budowy jednej korwety będą tożsame z zakładanymi pierwotnie siedmioma. Wskutek zmniejszenia liczby przeznaczonych do produkcji jednostek oraz przygotowania się Stoczni Marynarki Wojennej do realizacji całości zadania powstały koszty związane z utrzymaniem pustych doków czy koszty zakupionych w celu realizacji zadania urządzeń. Spowodowało to lawinowy wzrost kosztów wytworzenia jednej jednostki. Kryterium opłacalności budowy korwety opiewało na minimum 3 sztuki.

5. Niepokoi nas zamiar uszczuplenia potencjału Stoczni Marynarki Wojennej, zarówno technicznego, jak i jej infrastruktury na rzecz innych podmiotów. Ma ona cechy i wyposażenie oraz potencjał ludzki wyróżniające ją spośród innych polskich stoczní. Szczególnie istotna jest symbioza Stoczni Marynarki Wojennej z Portem Wojennym na Oksywiu. Stocznia Marynarki Wojennej wielokrotnie wspierała Komendę Portu Wojennego w sytuacjach awaryjnych.

6. Budowa jednostek niebojowych na potrzeby MW RP może być oparta o adaptacje istniejących już projektów wykonanych przez polskie stocznie na potrzeby m.in. państwowych instytucji. Dobry przykład stanowi tutaj zbudowany niedawno statek Oceanograf na zamówienie Uniwersytetu Gdańskiego.

Projekt tego nowoczesnego, dwukadłubowego statku badawczego, wyposażonego w najnowsze zdobycze techniki, służące do prowadzenia wielodyscyplinarnych badań morskich, może być z powodzeniem wykorzystany do budowy nowych okrętów hydrograficznych, a nawet stacji demagnetyzacyjnych dla polskiej Marynarki Wojennej. Adaptowanie sprawdzonych projektów i budowa serii podobnych statków wpływa na znaczące zmniejszenie jednostkowych kosztów produkcji, wykorzystanie tak pożądanego efektu skali, a przede wszystkim rozwój polskiego przemysłu stocznioowego i sieci przedsiębiorstw z nim kooperujących. W dalszej perspektywie działanie takie otwiera możliwości eksportowe wielokrotnie zbudowanego i sprawdzonego w różnych warunkach statku.

7. Pozyskiwane dla Marynarki Wojennej RP okręty powinny posiadać nowe, unikalne zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa morskiego państwa, w tym m.in. ochrony szlaków komunikacyjnych i kluczowej infrastruktury portowej (np. gazoport, platformy wiertnicze, główne porty). W przyszłości zatem MW RP powinna być zdol-

na do wsparcia działań NATO na innych akwenach. Jednak ze względu na możliwości ekonomiczne państwa oraz inne czynniki, nasze wsparcie powinno ograniczać się tylko do wybranych obszarów dających największy zysk w relacji koszt – efekt. Wydaje się, że najlepszym przykładem takiej działalności może być obecne uczestnictwo okrętu ORP Kontradmiral Xawery Czernicki w stałym zespole przeciwmimowym NATO. Uczestnictwo o tyle znamienne, że polegające na dowodzeniu całym zespołem, a więc mającym kluczowe znaczenie dla jego efektywnej działalności.

8. Celem modernizacji sił MW jest dokonanie przeskoku generacyjnego, co wyrażać się powinno zaniechaniem procesu modernizacji przestarzałego uzbrojenia i sprzętu morskiego na rzecz wprowadzenia nowych, zaawansowanych technologicznie jednostek. Potrzebujemy okrętów na tyle dużych, aby mogły one operować głównie na Bałtyku, nawet przy niesprzyjających warunkach pogodowych. Jednocześnie powinny one mieć taką głębokość zanurzenia, aby mogły korzystać z większości polskich portów, a nie tylko z dwóch zespołów portowych. Powinny one być wyposażone w środki przeciwlotnicze zdolne głównie do obrony nosiciela. Przyjmując, że najważniejszym zadaniem Marynarki Wojennej jest obrona terytorium Polski z kierunku morskiego oraz wsparcie nadmorskiego skrzydła wojsk lądowych na strategicznej rubieży obrony, całkowicie niezrozumiałą jest brak uwzględnienia okrętowych systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej jako elementów składowych w programach WISŁA i NAREW. To samo dotyczy okrętowych systemów obserwacji powietrznej i nawodnej. Systemy te są zaawansowane technologicznie, sprawdzone operacyjnie, nie mają problemów z pokryciem obszaru 360°. Ze względu na platformę okrętową są nieustannie mobilne, a co najbardziej istotne, w warunkach środowiska morskiego są znacznie bardziej efektywne niż przy zastosowaniu na lądzie.
9. Przykładem inercji decyzyjnej instytucji centralnych może być program KORMORAN II. Pierwsza jednostka z tej serii – niszczyciel min – od ponad pół roku przechodzi pozytywne próby stocznioowe, a na dwie następne jednostki nie podjęto jakiegokolwiek decyzji co do ich budowy. Rozciąganie budowy okrętów w czasie powoduje zerwanie łańcuchów kooperacyjnych i dostaw, co wpływa na nieuzasadnione wzrastanie kosztów projektu. A przecież wszyscy, w tym również MON, optują za racjonalną minimalizacją kosztów budowy, której nie da się osiągnąć przy produkcji jednostek prototypowych. Rozpoczęta 4 lata temu realizacja pracy rozwojowej

KORMORAN II wykazała, że Centrum Techniki Morskiej ma kompetencje i zdolności do projektowania i wyposażania budowanych w kraju okrętów (w tym najnowocześniejszego okrętu polskiej Marynarki Wojennej RP) w nowoczesne Systemy Zarządzania Walką. Takie postępowanie daje gwarancje uniezależnienia się od dostawcy zagranicznego i jest ukierunkowane na ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, jednoznacznie wskazując, iż realizacja przedsięwzięcia zapewnia pełną niezależność w zakresie utrzymania stałej gotowości technicznej nowo pozyskiwanych okrętów.

10. Zaawansowana jest budowa w Stoczni Marynarki Wojennej patrolowca „ŚLĄZAK”. Przed okrętem tym najważniejszy etap w jego budowie czyli etap prób i testów, weryfikacji postawionych wymagań i założeń, a przed projektem pytanie, czy kończymy na jednej jednostce i odkładamy na półkę posiadane doświadczenie, nabytą wiedzę i umiejętności, bazę technologiczno-konstrukcyjną czy też rozwijamy to dalej w postaci realizacji kolejnych tego typu projektów. Wydaje się, iż jednym z najbardziej racjonalnych dalszych rozwiązań byłaby kontynuacja tego programu w oparciu o dane już pozyskane podczas samego okresu budowy oraz te, które pojawiają się po zakończeniu prób i ich weryfikacji dla nowego okrętu. Za takim rozwiązaniem przemawia chociażby istniejąca już baza projektowa w postaci Projektu Roboczego ŚLĄZAKA, istniejąca baza dokumentacji technologicznej, zasoby ludzkie mające już kontakt z budową okrętu bojowego, stworzony łańcuch dostawców wyposażenia i podwykonawców spełniających postawione wymagania dotyczących urządzeń eksploatowanych na okrętach wojennych oraz istniejąca baza techniczna tj. hale prefabrykacyjne, spawalniczy ciąg sekcji płaskich, slipway. Ponadto sugerujemy wykorzystanie konstrukcji kadłuba ORP Ślężak przy budowie innych okrętów, ponieważ gotowy jest jego projekt techniczny i opanowana została technologia jego wykonania. Można w nim nanosić zmiany przy założeniu wykorzystania głównych elementów projektu. Tak postępują inne marynarki wojenne państw zachodnich, zatem i my powinniśmy tak działać nie zaczynając wszystkiego od początku.
11. Wydaje się, że projekt pozyskania okrętów podwodnych ORKA w ramach „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu” powinien posiadać znaczenie kluczowe, ze względu na fakt, że okręty podwodne – jako jedyny rodzaj sił Marynarki Wojennej RP – będą zdolne do realizacji funkcji odstraszania konwencjonalnego. Wbrew niektórym opiniom, głównie spoza środowiska marynarskiego, na

Bałtyku prowadzenie działań przez okręty podwodne jest wyjątkowo skuteczne. Hydrologia oraz warunki atmosferyczne akwenu są w większym stopniu sprzyjające okrętom podwodnym, niż zwalczającym je siłom ZOP przeciwnika, na które ponadto – w warunkach geograficznych Bałtyku – może skutecznie oddziaływać lotnictwo oraz nadbrzeżne systemy rakietowe. Okręty podwodne mogą być jedynym rodzajem sił okrętowych MW, zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu, zaś ich manewrujące pociski rakietowe mogą się stać jedynym rodzajem uzbrojenia naszego państwa, nie narażonym na wyeliminowanie przez atak powietrzny lub rakietowy z początkiem agresji. Dlatego zachowanie dyscypliny wykonawczej w odniesieniu do projektu ORKA będzie najważniejszym czynnikiem warunkującym podtrzymanie zdolności operacyjnych polskich sił podwodnych, zwłaszcza po nieuchronnym wycofaniu czterech okrętów podwodnych typu KOBLEN.

12. Polska potrzebuje integralnego lotnictwa morskiego w składzie Marynarki Wojennej RP. Wyposażonego nie tylko w statki powietrzne Zwalczania Okrętów Podwodnych (ZOP), czy też ratownictwa morskiego SAR, zdolnego do wykonywania uderzeń spoza zasięgu systemu obrony przeciwlotniczej potencjalnego przeciwnika. Nie mogą to być statki powietrzne przynależne do komponentu Sił Powietrznych, gdyż szczupłość posiadanych przez nie środków będzie skutkowałą skomasowaniem realizacji zadań na pierwszoplanowym kierunku działań, jakim jest i będzie kierunek lądowy.
13. Działania Marynarki Wojennej powinny opierać się na wykorzystaniu nowoczesnych i wysoce efektywnych systemów monitorowania sytuacji na akwenu Morza Bałtyckiego zintegrowanych z istniejącym systemem rozpoznania sił morskich (jednostki brzegowe i okręty rozpoznawcze) w celu zapewnienia właściwego i szybkiego przekazywania informacji o sytuacji operacyjnej w obszarze zainteresowania MW RP. Systemy monitorowania, powinny także posiadać zdolność do obserwacji sytuacji podwodnej.
14. W ramach programu modernizacji technicznej Marynarki Wojennej wskazane jest dokonanie przeglądu istniejącego systemu zabezpieczenia logistycznego w celu dostosowania go do nowo wprowadzanych jednostek w zakresie systemu bazowania (zwłaszcza lokalizacji), zabezpieczenia materiałowego i technicznego. Efektem powinno być zapewnienie ciągłości operacyjnego wykorzystania wprowadzonego sprzętu i uzbrojenia wojskowego. System bazowania powinien umożliwiać w jak największym stopniu

osiągnięcie zdolności w zakresie ochrony i przetrwania sił własnych. Realizacja powyższego wymaga wprowadzenia odpowiednich systemów ochrony portów i wód terytorialnych (Ostryga) zintegrowanymi z systemami monitorowania sytuacji na akwenie i rozpoznania sił morskich.

15. W opinii uczestników Ogólnopolskiego Forum potencjalna korekta Programu Operacyjnego „Zwalczanie Zagrożeń na Morzu” wymaga

podejścia systemowego w formie zarządzania portfelem projektów, co umożliwi właściwe zidentyfikowanie priorytetów, odpowiedni przydział środków finansowych, realne harmonogramowanie przedsięwzięć przy optymalnym wykorzystaniu dostępnych zasobów, kierując się kryteriami kosztów i czasu.

Warszawa – Gdynia 19 lipca 2017 r.

Zebranie Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP połączone z udziałem w IV Kongresie Ekspertów Samochodowych

Zarząd Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP wziął udział w dniu 10 czerwca 2017 r. w IV Krajowym Kongresie Ekspertów Samochodowych, który został zorganizowany przez Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP.

Na uwagę zasługuje bardzo wysoki poziom merytoryczny Kongresu, którego poszczególne panele obrad dotyczyły zagadnień przeznaczonych dla rzeczoznawców oraz rzeczoznawców i mechaników samochodowych.

Należy podkreślić, że zarówno logo SIMP, jak i nazwa towarzystwa PTIM SIMP była wyświetlana na dużym monitorze auli, w której odbywał się Kongres. O wysokim poziomie tej specjalistycznej imprezy świadczy m.in. obecność przedstawicieli świata nauki polskich uczelni technicznych, m.in. profesorów: Andrzeja Piętaka – eksperta z zakresu diagnozowania silników spalinowych z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego i Piotra Wrzecioniarza –

eksperta z zakresu diagnostyki pojazdów z Politechniki Wrocławskiej.

W Kongresie wzięli udział właściciele i pracownicy serwisów samochodowych z całej Polski, producenci innowacyjnych technologii z kraju i z zagranicy, przedstawiciele stowarzyszeń branżowych i producentów, inżynierów i rzeczoznawców, izb gospodarczych, związków tematycznie związanych z motoryzacją, zrzeszeń, zespołów rzeczoznawców samochodowych, przedstawiciele firm ubezpieczeniowych, urzędów i inspektoratów kontrolujących i nadzorujących pracę serwisów samochodowych. Ponadto pracownicy policji, banków, studenci planujący podjęcie pracy w branży, firmy szkoleniowe oraz zespoły opracowujące opinie o innowacyjności do wniosków współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, z politechnik, uniwersytetów i stowarzyszeń branżowych z terenu całego kraju. Było to więc idealne miejsce do nawiązania nowych kontaktów, identyfikacji firm wsparcia serwisowego, technicznego, pro-

Uczestnicy zebrania Zarządu PTIM SIMP

Członkowie Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP

**Widok sali obrad
IV Kongresu Ekspertów Samochodowych**

duktowego i asortymentowego, dla potrzeb potencjalnego wyposażenia serwisu samochodowego przy poszerzaniu działalności o nowe obszary aktywności branżowej czy też zapewnienia dodatkowego strumienia finansowania serwisu. Wdrożenie innowacji to skrócenie czasu usługi serwisowej w dotychczasowych obszarach. Jedne i drugie mają pozytywny wpływ na efektywność pracy serwisu.

Przed udziałem w Kongresie, w hotelu Poniatowski odbyło się zebranie Zarządu PTIM SIMP, któremu przewodniczył prezes kol. Piotr Gębiś. Na zebraniu omówiono m.in. stan przygotowań do organizowanej przez PTIM SIMP XIII Konferencji Hamulcowej i Bezpieczeństwa, która odbyła się w dniach 19–21 października 2017 r w Łodzi. Prezes

**Kol. Piotr Gębiś
w towarzystwie członków Zarządu PTIM SIMP**

Towarzystwa przedstawił też całokształt prac dotyczących Krajowego Porozumienia Stowarzyszeń Rzecznawców Samochodowych, Rady Programowej Centrum Certyfikacji Rzecznawców PZM oraz ZG SIMP, w pracach których to gremiów na co dzień uczestniczy. W ostatniej części zebrania głos w dyskusji zabrali koledzy z poszczególnych oddziałów PTIM SIMP, zgłaszając kilka wniosków dla prezesa do uwzględnienia ich w pracach ZG SIMP. Zebranie, po udziale Kolegów w Kongresie, zakończył wspólny obiad, który miał miejsce w restauracji hotelu.

**Opracował:
Piotr Gębiś
Prezes PTIM SIMP**

Prezentacja członków wspierających Oddziału SIMP w Jeleniej Górze

Członkowie wspierający SIMP kojarzeni są na ogół z pomocą finansową dla oddziałów Stowarzyszenia. W praktyce współpraca ta jest wielokierunkowa i często wiąże się z długoletnią tradycją.

Przykładem członka wspierającego o długoletnim stażu jest Fabryka Narzędzi w Jeleniej Górze, na terenie której funkcjonuje także jedno z najstarszych kół SIMP Oddziału Jeleniogórskiego, obchodzące w bieżącym roku Jubileusz 65-lecia działalności.

Ambicją członków Koła było zdobywanie informacji technicznych i przekazywanie do własnego przedsiębiorstwa, a także propagowanie produkowanych narzędzi przez Fabrykę. Z czasem sposób współpracy z przemysłem przejął Oddział SIMP, tym bardziej, że były to te same osoby. Sympozja, działania marketingowe, spotkania w przedsiębiorstwach, informacja techniczna, odczyty techniczne, spotkania integracyjne to tematyka wzajemnych

**Koledzy: Henryk Mackiewicz – prezes Oddziału SIMP
w Jeleniej Górze wraz z sekretarzem Oddziału
Wojciechem Mackiewiczem wręczają dyplom
i pamiątkowy medal z okazji jubileuszu 90-lecia SIMP**

kontaktów.

Swoista przyjaźń zawiązała się z pracownikami naukowymi uczelni, zwłaszcza z Politechniki Wrocławskiej, którzy chętnie uczestniczyli w życiu technicznym Oddziału. Tak m.in. powstał Klaster Dolnośląski, powołany w 2010 r. na cyklicznie odbywającym się sympozjum, którego początek sięga 2000 roku.

Kolega Jacek Golda, właściciel firmy „Narzędzia Skrawające”, był jednym ze współorganizatorów tego Klastra. W okresie od 1999 r. do czasów współczesnych Oddział otrzymywał wsparcie od współpracujących przedsiębiorstw, ale odwzajemniał się udzielaniem pomocy firmom w rozwiązywaniu różnych technicznych zagadnień m.in. poprzez opracowywanie: opinii technicznych do wniosków o dotacje, informacji narzędziowych, rozwiązywaniu problemów technologicznych, doboru obrabiarek do obróbki metali itp. Utworzony Klaster stał się pomostem do współpracy między przedsiębiorstwami.

Od czasu przemian polityczno-ekonomicznych Oddział Jeleniogórski SIMP był świadkiem narodzin kilkunastu firm. I tak kol. Jacek Golda z jednoosobowej firmy stworzył Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o. – nowoczesną fabrykę narzędzi.

Firma Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o. jest obecna na rynku narzędziowym w gronie renomowanych europejskich producentów narzędzi i oprządkowania obrabiarek. Od 2004 r. działa także jako producent narzędzi obrotowych z monolitu węgla – katalogowych i specjalnych – oraz oferuje profesjonalne usługi regeneracji narzędzi monolitycznych.

Spółka Narzędzia Skrawające Tools – nawiązała współpracę z producentami narzędzi z Włoch, Szwajcarii i Irlandii. Głównym parterem spółki jest włoska firma D'Andrea Spa – producent modułowego systemu narzędziowego Modulhard'Andrea, sterowanych numerycznie głowic mechatronicznych i innych systemów mocowania narzędzi.

W 2004 r. została uruchomiona ostrzalnia narzędzi skrawających. W 2010 r., dzięki pozyskaniu środków z Unii Europejskiej, rozpoczął się etap dynamicznego rozwoju firmy jako producenta narzędzi skrawających.

Dzięki inwestycjom Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o. jest jedną z najnowocześniejszych fabryk narzędzi skrawających Polsce. W projektowaniu wykorzystywane są systemy CAD/CAM 2D i 3D, dział produkcji dysponuje precyzyjnymi szlifierkami narzędziowymi Walter Power i Anca, kontrola jakości odbywa się na najnowocześniejszych maszynach pomiarowych Zoller Genius.

Aktualna produkcja firmy obejmuje:

- narzędzia katalogowe z monolitu węgla – linia frezów ProCUTter,
- narzędzia specjalne,
- usługi ostrzenia narzędzi monolitycznych,

**Widok hali produkcyjnej
– maszyny generacji 2012**

- modyfikację narzędzi katalogowych.

Narzędzia oferowane przez firmę Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o. znalazły zastosowanie w wielu gałęziach przemysłu: branży lotniczej, motoryzacyjnej, maszynowej, produkcji form czy energetycznej.

Nowe rodzaje frezów z węgla spiekane zgłoszone do VI edycji konkursu SIMP na „Najlepsze osiągnięcie techniczne 2012 roku” otrzymały honorowe wyróżnienie w kategorii: prace wdrożone w przemyśle.

W ramach cyklicznie odbywającej się konferencji pn.: „Szkoła Obróbki Skrawaniem”, przedstawiciel Firmy Tools został powołany do zespołu komitetu naukowego. W roku bieżącym Politechnika Rzeszowska i Klaster Dolina Lotnicza zaprosiły tę firmę do cyklicznej organizacji konferencji. Wydarzenie to miało miejsce w Łańcucie, w dniach 12–14 września 2017 roku.

W dniu 29 sierpnia br. Dyrekcja Przedsiębiorstwa Tools zaprosiła Zarząd Oddziału SIMP do złożenia wizyty w firmie, podczas której kol. Jacek Golda (właściciel firmy) otrzymał z rąk prezesa Oddziału SIMP w Jeleniej Górze pamiątkowy medal 90-lecia SIMP.

**Opracował:
mgr inż. Henryk Mackiewicz
Prezes Oddziału SIMP
w Jeleniej Górze**

**Narzędzia Skrawające Tools Sp. z o.o.
Władysława Grabskiego 25
55-011 Siechnice, powiat Wrocław
tel. 71 343 58 58, faks 71 341 94 70
www.toolswro.com.pl
e-mail: tools@toolswro.com**

Kolejna, godna polecenia wycieczka Oddziału Łódzkiego SIMP

Oddział Łódzki Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich zorganizował w dniu 26 czerwca 2017 r. wyjazd techniczno-turystyczny dla członków Koła Seniorów Oddziału Łódzkiego SIMP do:

- Kopalni Soli „Kłodawa SA” w Kłodawie,
- Zespołu Obiektów Poklasztornych Karmelitów Trzewickowych w Kłodawie,
- Muzeum Bitwy nad Bzurą w Kłodawie,
- Archikolegiaty w Tumie,
- Łęczycy – zwiedzanie miasta, rynku i ratusza.

W wyjeździe wzięło udział 22 członków.

Koło Seniorów Oddziału Łódzkiego SIMP jest bardzo aktywnym kołem liczącym 72 członków.

Przewodniczącym Koła od wielu lat jest kol. Antoni Dudek, wiceprzewodniczącym kol. Tadeusz Bębenek, a kol. Stanisław Jędrzejek – skarbnik – dbający o fundusze Koła.

**Opracował:
Mieczysław Staniucha**

**Uczestnicy wyjazdu byli bardzo zadowoleni
z możliwości zwiedzenia tak ciekawych obiektów
– wrócili uśmiechnięci, choć trochę zmęczeni**

Sprawozdanie z wyjazdu technicznego do Torunia

W dniu 31 sierpnia 2017 r. członkowie Sekcji Poligraficznej Oddziału Terenowego SIMP w Kaliszu uczestniczyli w wyjeździe technicznym do Zakładu Poligraficznego Zapolex w Toruniu. Zakład specjalizuje się w produkcji dziełowej (oprawy broszurowe, oprawa miękka i twarda). Współpracuje z wieloma wydawnictwami krajowymi i zagranicznymi. Drukuje w pełnej gamie kolorów z uszlachetnieniem.

W wyjeździe brało udział piętnastu uczestników.

Dyrektor Zapolexu inż. Robert Skibiński oprowadzał nas po wszystkich działach produkcji zakładu.

Dział druku posiada maszyny offsetowe Heidelberga format B1 pięciokolorowe i dziewięciokolorowe SW. Maszyny są wyposażone w nawilżanie spirytusowe i w dwa systemy podawania papieru pojedynczym arkuszem przez aparat Szpisa i dodatkowo z roli na arkusz. Maszyny te mają dużą wydajność kolor-odbitki na godzinę. Przy tak dużych prędkościach druku zadrukowanie arkusza było kontrolowane elektronicznie przy pomocy skanera. Przygotowalnia form jest tu całkowicie skomputeryzowana, począwszy od wykonania wzoru, układu graficznego i montażu, w zależności od

wielkości formatu i rodzaju prac.

Z tak sporządzonego montażu wykonywana jest odbitka próbna uwzględniająca kolorystykę i rozmieszczenia wzoru na arkuszu w zależności od wykończenia introligatorskiego. Wykonaną odbitkę przesyła się klientowi do akceptacji. Dzięki zastosowaniu systemu elektronicznego montażu klient ma możliwość ingerencji i oceny, czy zachowana jest prawidłowość i zgodność realizowanego zamówienia. Po zaakceptowaniu przez klienta z montażu elektronicznego naświetlane są płyty do druku.

Zakład posiada urządzenia zautomatyzowanej oprawy książek i oprawy zeszytowej. Jest to system zbierająco-obcinający broszurę na gotowo. W oprawach książkowych, klejowych i szytych istnieje również zautomatyzowana linia produkcyjna zbierająco-klejająca, obcinająca i sklejająca okładkę.

Na koniec naszego pobytu w drukarni prezes zakładu mgr Joanna Polkowska zapoznała nas z historią Zapolexu i opowiedziała o swojej drodze zawodowej w tej firmie. Każdy z uczestników sekcji poligraficznej otrzymał w prezencie książkę.

Następnie zwiedzaliśmy Toruń. Oprowadzał nas przewodnik, prezentując najważniejsze zabytki historyczne miasta. Zwiedzaliśmy Kościół Świętych

Janów – Chrzciela i Ewangelisty. Jest to kościół trzynawowy, halowy o sklepieniu kryształowym. W jego prezbiterium znajduje się piękne witrażowane okno z kuloodpornymi i hydroodpornymi szybami. Od 1935 r. został mianowany Bazyliką.

Na Rynku oglądaliśmy fasady zabytkowych kamienic, w tym m.in. trzynastowieczną Kamienicę Pod Gwiazdą. W bocznych ulicach obejrzelśmy budynki dawnych spichlerzy oraz cztery domy ojca Mikołaja Kopernika, Ratusz z obszernym dziedzińcem i dwór Artusa.

Następnie byliśmy w Kościele Mariackim z czternastego wieku. Jest on trójnawowy, gotycki, bez wież, o ścianach pochylonych do wewnątrz na szerokość 1 metra. W prezbiterium cenne stalle

dębowe, przepiękne witraże w nawach bocznych. W gwiaździstym sklepieniu himmelloch zwany „dziura w niebie”.

Toruń w średniowieczu był miastem należącym do Hanzy. Miasto otoczone dwoma flankowanymi murami z jeszcze istniejącą basztą zwana „Krzywą Wieżą” budziło w nas podziw. Thorunensis Copernicus to jedno z piękniejszych miast w Polsce.

Zwiedzanie zakończyliśmy obecnością na seansie astronomicznym w Planetarium.

**Opracowała:
Irena Czech
Prezes Sekcji Poligrafów
Oddziału SIMP w Kaliszu**

Konferencja naukowo-techniczna Sekcji MUZ w Łodzi

W dniu 5 września 2017 r. w sali konferencyjnej Domu Technika w Łodzi odbyła się kolejna konferencja naukowo-techniczna poświęcona Mechanicznym Urządzeniom Zabezpieczającym (MUZ), popularyzująca tę tematykę wśród członków SIMP. Honorowe przewodnictwo sprawował prezes Oddziału SIMP w Łodzi – kol. Stanisław Sucharzewski.

W spotkaniu wzięli udział członkowie Oddziału SIMP w Łodzi oraz Zarząd Oddziału Łódzkiego SIMP. Konferencja miała następujący przebieg:

- otwarcie spotkania przez kol. Stanisława Sucharzewskiego i omówienie spraw organizacyjnych;
- wprowadzenie do tematyki konferencji przez prezesa Zarządu Sekcji MUZ kol. Józefa Henryka Rudzińskiego;

Prezes Zarządu Sekcji MUZ kol. Józef Henryk Rudziński wprowadza zebranych w tematykę konferencji

Kol. Stanisław Sucharzewski otwiera konferencję

Kol. Jacek Grzechowiak, członek Zarządu Sekcji MUZ wygłasza prelekcję

- wygłoszenie przez kol. Jacka Grzechowiaka, członka Zarządu Sekcji MUZ prelekcji pt. *Znaczenie MUZ w działalności firm ochrony mienia*. Po omówieniu zasadniczych obszarów działania firm ochrony, regulowanych ustawą z 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia oraz zarządzeniami wykonawczymi do ustawy, prelegent przedstawił rodzaje usług świadczonych przez firmy ochrony w Polsce i na świecie. Scharakteryzował m.in. ochronę portów lotniczych oraz statków i urządzeń wydobywczych na akwenach morskich. Opowiadając o ochronie innowacji i nowych technologii, prelegent oparł się na przykładzie Huty Celsa Ostrowiec, zakupionej przez Grupę Celsa, jednego z liderów branży wyrobów walcowanych. Prelekcja

spotkała się z żywym zainteresowaniem. Zadawano szereg pytań.

Odpowiadając na prośbę sekretarz Oddziału Łódzkiego SIMP – kol. Jolanty Trojanowskiej, prelegent obiecał pomóc kolegom z Oddziału w organizacji wycieczki do Huty Celsa Ostrowiec. Wstępnie przyjęto propozycję wysłuchania następnego wykładu pt. *Znaczenie MUZ w działalności instytucji typu bankowego*, z serii wykładów opracowanych przez członków Sekcji MUZ.

Zamykając spotkanie, podziękowano i pożegnano przybyłe osoby.

Opracował:
Józef Henryk Rudziński
Prezes Sekcji MUZ przy ZG SIMP

Wycieczka członków Oddziału Kaliskiego SIMP do Saksonii i Szwajcarii Saksońskiej

Oddział Kaliski SIMP w dniach 11–15 września 2017 r. zorganizował wyjazd techniczno-integracyjny do Saksonii, Łużyc i Szwajcarii Saksońskiej. Celem technicznym wyjazdu była wizyta w browarze Radeberger oraz manufaktura porcelany w Miśni. Turystycznie mieliśmy zwiedzić Drezno, Lipsk, Budziszyn oraz Szwajcarię Saksońską.

Wyruszyliśmy z Kalisza rankiem przy dobrej turystycznej pogodzie. Trasa wiodła przez Oleśnicę, Wrocław, Zgorzelec trasą S8 i autostradą A4. Już po kilku godzinach byliśmy w Budziszynie.

Miasto jest stolicą Serbołużyczan i ma przeszło 1000-letnią historię. Było kiedyś grodem słowiańskim. Nazywane jest miastem wież – w samym starym centrum jest ich 14. Podczas spaceru po starym mieście poznajemy ratusz, zamek, wieżę wodną, basztę grabarzy i inne zabytki. Następnie zwiedzamy katedrę św. Piotra, która obecnie jest zarówno konkatedrą diecezji rzymsko-katolickiej, jak i kościołem parafialnym ewangelicko-luterańskim, symbolizując w ten sposób istnienie dwóch wyznań pod jednym dachem.

Krótką podróż i późnym popołudniem jesteśmy w Dreźnie, w dzielnicy Neustadt. Powitanie w hotelu kieliszkiem wina przez gospodarzy, obiadokolacja i zasłużony odpoczynek przed czekającymi nas kolejnymi dniami, które zapowiadają się interesująco. Ranek, śniadanie i mamy cały dzień na zwiedzanie starego miasta Drezna, którego historia sięga 1244 r., stolicy Saksonii, dawnej siedzibą rodu Wettinów, z którego pochodził król Polski August II Mocny (był elektorem Saksonii jako Fryderyk I). Zwiedzanie zaczęliśmy od Theaterplatz, przy którym znajdują się: barokowa opera Semmlera, katedra Hofkirche i Zwinger, gdzie zlokalizowane

są najśłynniejsze muzea drezdeńskie.

W dalszej kolejności zwiedzaliśmy galerię Malarstwa Starych Mistrzów, gdzie podziwialiśmy kolekcję obrazów malarstwa włoskiego, flamandzkiego, holenderskiego z najsłynniejszym obrazem galerii „Madonna Sykstyńska”, dziełem Rafaela Santi z lat 1512/13. Inni mistrzowie, których dzieła można było podziwiać, to m.in. Tycjan, Dürer, Rembrandt, Cranach, Rubens, Holbein i Canaletto. Kolejną atrakcją to zbiory porcelany chińskiej i japońskiej zgromadzone przez Augusta II Mocnego. Uzupełnieniem tych zbiorów są wyroby porcelany miśnieńskiej. Należą one do największych na świecie i liczą ok. 20 000 eksponatów.

Po nasyceniu się pięknem obrazów i porcelany w pawilonie matematyczno-technicznym oglądaliśmy muzealne zbiory naukowo-techniczne ukierunkowane na badania kosmosu – nasza kolejna techniczna przygoda. Po technicznej części wracamy do turystyki – następny zabytek – zwiedzamy katedrę rzymsko-katolicką, a idąc koło zamku (Residenzschloss), podziwiamy najdłuższy obraz wykonany z porcelany – Fürstenzug – na którym przedstawiono ponad 800-letnią historię panowania dynastii Wettinów w Saksonii. Promenada spacerowo-widokowa Brühlsche Terrasse „zwana najdłuższym balkonem Europy”, z której rozpościera się widok na Łabę i jej prawy brzeg, pozwoliła wziąć oddech po kilku godzinach spaceru.

Po odpoczynku na kawę dotarliśmy do placu Neumarkt, nad którym od 2005 r. ponownie góruje piękna barokowa kopuła kościoła ewangelicko-luterańskiego Frauenkirche symbolu Drezna. Zwiedzamy dwupoziomowy kościół, który był zburzony podczas nalotów dywanowych na Drezno przez

Uczestnicy wycieczki
w Lipsku

lotnictwo alianckie w dniu 13 lutego 1945 r. i miał zostać historyczną ruiną. Jego odbudowa rozpoczęła się w 1994 roku.

Popołudniowy rejs spacerowy po Łabie pozwolił oglądać zabytki Drezna od strony rzeki. Ciekawym obiektem jest most zwodzony (obecnie tylko drogowy) nazwany „Niebieskim cudem”. Podczas rejsu aura zmieniła się momentalnie, spadł ulewny deszcz i rzeka zrobiła się granatowa, ale taki stan pogody trwał bardzo krótko. Niezmoczeni wróciliśmy do hotelu i po kolacji zasłużony odpoczynek po intensywnym zwiedzaniu Drezna. Dość chłodny i wietrzny ranek nie nastawiał nas dobrze przed zwiedzaniem Lipska, miasta od 1165 r. leżącego nad rzeką Elsterą, znanego z Targów Lipskich już od XV wieku.

Zaczęliśmy od jednego z największych dworców kolejowych (Hauptbahnhof dysponuje 26 torami kolejowymi), który został zbudowany na początku XX wieku. Następnie renesansowy Ratusz z XVI w., Giełda – XVIII w., Dom Wagi oraz domy zabytkowe z XVI–XVII w. to były obiekty na naszej trasie. Minęliśmy pomnik J.W. Goethego i udaliśmy się na Mädler Passage, który znany jest dzięki Piwnicom Auerbacha, miejscu akcji *Fausta* Goethego. Kościół św. Mikołaja i po nim widoczny z daleka kościół św. Tomasza (Thomaskirche), w którym przez wiele lat pracował Jan Sebastian Bach jako kantor. W kościele znajduje się jego grób, a przed kościołem pomnik.

Na zakończenie pobytu w Lipsku udaliśmy się pod Pomnik Bitwy Narodów, która rozegrała się w dniach 16–19 października 1813 r. i zakończyła się klęską wojsk cesarza Napoleona. Oprócz pomnika zwiedziliśmy muzeum bitwy. Powrót do hotelu, krótka przerwa na odpoczynek, kolacja, a po niej grupa najmniej zmęczonych udała się na wieczorny spacer po starówce, aby obejrzeć, jak wygląda Drezno i Łaba nocą. Następny dzień rozpoczęliśmy od technicznej części naszego planu w browarze Radebergera. Piwo o tej nazwie typu pils wytwarza się od 1872 roku. Zapoznano nas z cyklem pro-

dukcyjnym, jakie przechodzi ten trunek, tj. warzenie, fermentacja, filtracja i rozlewanie. Na zakończenie wizyty mieliśmy okazję porównać jakość i smak piwa filtrowanego i niefiltrowanego oraz zaopatrzyć się w pamiątki z tego browaru.

Małe załamanie pogody nie przeszkodziły nam w kontynuacji poznawania uroków Saksońskiej Szwajcarii. Jest to region razem z Parkiem Narodowym znajdujący się na południowy wschód od Drezna nad Łabą i w Górach Połabskich. W regionie znajduje się wiele zamków, twierdz i pałaców, które budowała dynastia Wettinów. Zwiedzamy wyjątkową w Europie, nie zdobytą twierdzę górszą Königstein, która jest przykładem sztuki fortyfikacyjnej na przestrzeni ostatnich 400 lat. Zbudowana na wysokiej 247 m skale nad Łabą twierdza zajmuje około 12 ha powierzchni, a jest w niej 50 militarnych budowli. Same mury obronne mają 2200 m i można z nich oglądać niedalekie Drezno i Rudawy. Wyjątkowej urody grupy pionowych skał wznoszących się nad doliną Łaby jadąc do Bastei – jednej z największych platform widokowych w Szwajcarii Saksońskiej robią niesamowite wrażenie. Widok na Narodowy Park, fantastyczne formy skalne, a także na zamek Stolpen. Po trudach całodziennego wędrowki kolacja smakuje wyjątkowo. Przed nami ostatnia noc w hotelu. Słoneczny ranek nagradza nas warunki pogodowe z poprzedniego dnia. Bagaże zapakowane i wyruszamy do Miśni, miasta mającego przeszło 1000 lat historii, a od 1710 r. sławnej z wyrobów wytwarzanych z porcelany w miśnieńskiej manufakturze. W warsztatach pokazowych oglądaliśmy proces powstawania wyrobu, od glinki kaolinowej po gotowy przedmiot, w naszym przypadku figurka kobiety. Po pokazie wizyta w muzeum manufaktury, gdzie zgromadzono tysiące eksponatów. W Miśni dodatkowo zwiedzamy wzgórze zamkowe z katedrą gotycką i zamek Albrechtburg pochodzące z XV–XVI wieku. Zmęczeni wejściem i powrotem z góry zamkowej z przyjemnością ruszyliśmy do miejscowości Stolpen. Zwiedziliśmy zamek, który około 1200 r. był

Na ulicach Drezna

Browar Radeberger z lotu ptaka

słowiańskim grodem obronnym, a w XVII w. został przekształcony w twierdzę krajową. Zamek zbudowany jest na wzgórzu bazaltowym, stąd jego

szaro-czarny kolor. Największą atrakcją zamku Stolpen jest wydrążona w skale bazaltowej studnia o głębokości 84,4 m, którą drążono przez 24 lata. Najbardziej znaną postacią łączoną z zamkiem była hrabina Anna Konstancja Cosel związana z Augustem II Mocnym. To on uwięził hrabinę Cosel w zamku i przebywała ona w wieży św. Jana przez 49 lat do swojej śmierci.

Pobyt w zamku Stolpen był ostatnim z planu naszego wyjazdu do Saksonii i Szwajcarii Saksońskiej i z tej miejscowości udaliśmy się w drogę powrotną. Do Kalisza dotarliśmy bardzo późnym wieczorem po przeszło trzygodzinnej przerwie w tradycyjnym już na autostradzie A4 korku, jednak ta okoliczność nie zepsuła naszych wrażeń z pobytu w Saksonii.

Opracował:
Andrzej Rysiowski
Sekretarz Oddziału Kaliskiego SIMP

Wspomnienie o kol. Mieczysławie Murawskim (1930–2017)

Mieczysław Murawski urodził się 21 stycznia 1930 r. w miejscowości Ostrowite, niedaleko Kowalewa Pomorskiego.

Państwowe Liceum Przemysłu Węglowego ukończył w 1951 roku. Wyższe studia ukończył zaocznie w 1965 r. na Wydziale Technologii i Budowy Maszyn

Politechniki Poznańskiej, otrzymując dyplom inżyniera mechanika.

Pracę zawodową rozpoczął w Pomorskich Zakładach Wytwórczych Aparatury Niskiego Napięcia (PZWANN, później EMA-APATOR) w Toruniu w 1951 r. na stanowisku technologa. W latach 1953–1974 pełnił funkcję kierownika Działu Kontroli Technicznej, a następnie szefa produkcji.

Od 1975 r. pracował w Fabryce Maszyn Budowlanych na stanowisku dyrektora ds. technicznych, a następnie dyrektora Zakładu. W 1985 r. przeszedł na emeryturę.

W okresie pracy zawodowej, a także będąc na emeryturze, wyróżniał się aktywną działalnością społeczną.

Do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich wstąpił w 1952 r. w PZWANN w Toruniu, włączając się aktywnie w pracę Koła Zakładowego SIMP. W latach 1965–1966 pełnił funkcję przewodniczącego Koła Zakładowego.

Zarząd Główny SIMP, dostosowując swoją organizację do zmian administracyjnych kraju, powołał w 1976 r. Oddział Wojewódzki SIMP w Toruniu. 28 marca 1976 r. Walne Zgromadzenie Delegatów Oddziału powierzyło Koledze Mieczysławowi Murawskiemu funkcję przewodniczącego Zarządu Oddziału Wojewódzkiego w Toruniu, którą pełnił nieprzerwanie do 1994 roku.

Swoją aktywnością, wysokimi zdolnościami organizacyjnymi i twórczymi walnie przyczynił się do dynamicznego rozwoju OW SIMP w Toruniu, powołując kilkadziesiąt kół zakładowych i kilkanaście sekcji naukowo-technicznych.

Był inicjatorem utworzenia przy OW SIMP w 1984 r. początkowo samodzielnego stanowiska terenowego jako filii SIMP-ZORPOT w Poznaniu, a następnie powołania SIMP-ZORPOT Ośrodek w Toruniu, w którym w latach 1985–2004 pełnił funkcję dyrektora Ośrodka. I w tym przypadku Jego aktywność, zdolności organizacyjne i wysokie umiejętności zawodowe przyczyniły się do rozwoju SIMP-ZORPOT i uzyskania wysokiej pozycji w regionie i kraju.

W latach 1984–1990 był członkiem Zarządu Głównego SIMP, a jednocześnie przez jedną kadencję członkiem prezydium ZG SIMP. W latach 1990–1994 pełnił funkcję sekretarza Głównej Komisji Rewizyjnej SIMP. W latach 1994–2010 pełnił początkowo funkcję sekretarza, a następnie przewodniczącego Komisji ds. Odznaczeń i Wyróżnień Zarządu Głównego SIMP. Jego zainteresowania pracą społeczną obejmowały również działalność społeczną w Radzie Toruńskiej FSNT NOT w Toruniu, w której przez szereg lat pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Rady.

Za wieloletnią wzorową działalność w obu organizacjach, tj. SIMP i FSNT NOT został uhonorowany wieloma wyróżnieniami – dyplomami, nagrodami i odznaczeniami honorowymi, w tym najwyższą godnością Członka Honorowego SIMP w 1990 roku.

Za pracę zawodową i działalność społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu

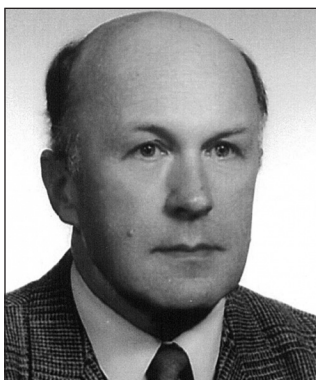
Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Zasłużony dla MPM, Odznaką Zasłużony dla Województwa Toruńskiego.

Zmarł 14 maja 2017 r. po krótkiej, lecz ciężkiej chorobie, pochowany w grobie rodzinnym na cmentarzu parafialnym św. Jerzego w Toruniu.

Kolega Mieczysław, z którym współpracowałem przez cały ponad czterdziestoletni okres mojej działalności w SIMP, pozostanie w mojej pamięci i wielu koleżanek i kolegów członków SIMP jako wspaniały kolega, człowiek twórczy o wysokich umiejętnościach zawodowych i organizacyjnych, uczynny i o wysokiej kulturze osobistej. My żyjący będziemy Jego pamięcią.

Opracował:
Ryszard Wycichowski
Prezes Oddziału SIMP
w Toruniu

Wspomnienie o kol. Marku Gawlińskim (1941–2017)

Prof. dr hab. inż. Marek Gawliński profesor Politechniki Wrocławskiej urodził się 7 listopada 1941 r. w Dębicy w rodzinie inteligenckiej.

Po ukończeniu szkoły średniej podjął studia na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Wrocławskiej, które ukończył w 1965 roku. W tym samym roku został zatrudniony w Katedrze Maszyn Wodnych PWr na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego.

W 1972 r. obronił pracę doktorską z dziedziny techniki uszczelniania. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 2006 roku. Na stanowisko profesora Politechniki Wrocławskiej został mianowany w 2006 roku.

Prof. Gawliński był lubianym wykładowcą. Mając dużą wiedzę teoretyczną i praktyczną, posiadał dar przekazywania tej wiedzy studentom. Studenci cenili sobie zajęcia prowadzone przez Profesora.

Prof. Gawliński był wspaniałym organizatorem. Stworzył zespół zajmujący się uszczelnieniami i techniką uszczelniania maszyn i urządzeń. Wokół siebie zgrupował grono pracowników i studentów, czego efektem było 11 uzyskanych stopni doktora nauk technicznych. Na uczelni pełnił funkcję: dyrektora Pionu Kształcenia Kadry Naukowej PWr,

prodziekana Wydziału Mechaniczno-Energetycznego, zastępcy dyrektora Instytutu Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów, wielokrotnie kierownika Zakładu Podstaw Konstrukcji Maszyn i Urządzeń Energetycznych oraz wiele innych funkcji. Za osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i organizacyjne został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz uhonorowany Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej.

Prof. Gawliński prowadził aktywną działalność w ramach współpracy z przemysłem, był uznanym i cenionym specjalistą w dziedzinie konstrukcji i konstruowania maszyn. Współpracował z uczelniami i firmami amerykańskimi, angielskimi, niemieckimi, holenderskimi, rosyjskimi, ukraińskimi, węgierskimi i z wieloma firmami polskimi oraz INCO, KGHM, Orlen, Powen, Gambit, Zetkama i inne.

Prof. Gawliński działał bardzo aktywnie w towarzystwach naukowych i stowarzyszeniach zawodowych, m.in. w Polskim Towarzystwie Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, gdzie w Oddziale Wrocławskim przez dwie kadencje był wybierany na przewodniczącego.

Prof. Gawliński przez dwie kadencje był wiceprezesem Koła SIMP na Politechnice Wrocławskiej. Za działalność został wyróżniony Złotą Honorową Odznaką PTMTS. Był członkiem założycielem Sekcji Uszczelnień i Techniki Uszczelniania SIMP (1974), a od 2006 r. był jej prezesem. Prof. Gawliński był współorganizatorem i redaktorem naukowym wszystkich 14 edycji Międzynarodowych Konferencji

Wiadomości SIMP

na temat uszczelnień i techniki uszczelniania. Za działalność w SIMP został wyróżniony najwyższym odznaczeniem Stowarzyszenia – Odznaką im. Henryka Mierzejewskiego.

Prof. Gawliński wchodził w skład Rad Programowych czasopism *Pompy i Pompownie* oraz *Hydraulika i Pneumatyka*, odpowiadając za działy związane z uszczelnieniami i techniką uszczelniania.

W kontaktach koleżeńskich był dostępnym i życzliwym człowiekiem, można było na niego liczyć. W życiu rodzinnym bardzo oddanym i kochającym mężem, ojcem i dziadkiem.

Mimo dużego zaangażowania w pracę zawodową

i organizacyjnej znajdował zawsze czas dla rodziny i przyjaciół. Odejście Profesora wytworzyło pustkę, odszedł za szybko.

Profesor Marek Gawliński zmarł nagle 21 lipca 2016 r. we Francji na Łazurowym Wybrzeżu, będąc z żoną na urlopie. Został pochowany 3 sierpnia 2016 r. na cmentarzu we Wrocławiu – Psie Pole przy ul. Gorlickiej.

Cześć Jego pamięci.

Opracował:
Zdzisław Sysak
p.o. Prezesa Sekcji Uszczelnień
i Techniki Uszczelniania SIMP

Kronika stowarzyszeniowa

● **12 lipca 2017 r.** w Warszawie odbyła się konferencja pt. *Pra-codawca. Kluczowy partner zmian w kształceniu zawodowym*, inaugurująca zmiany w szkolnictwie zawodowym. Organizatorem wydarzenia było Ministerstwo Edukacji Narodowej. Konferencja miała na celu zaprezentowanie kierunków zmian w kształceniu zawodowym jak i zapoczątkowanie dialogu w sprawie współtworzenia systemu szkolnictwa zawodowego w kraju. W konferencji wziął udział kol. Jan Pudło – prezes Oddziału SIMP i dyrektor Ośrodka SIMP-ZORPOT w Starachowicach, specjalizujący się w projektach związanych ze szkolnictwem zawodowym.

● **19 lipca 2017 r.** w Warszawie pod przewodnictwem kol. Piotra Janickiego – prezesa SIMP obradowało Prezydium Zarządu Głównego SIMP. Ustalenia i decyzje tego gremium publikujemy odrębnie.

● **19 lipca 2017 r.** w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego odbyło się spotkanie delegacji SIMP w składzie kol. kol.: Piotr Janicki – prezes SIMP, Andrzej Woźniacki – wiceprezes SIMP i Kazimierz Łasiewicki – sekretarz generalny SIMP

z p. Danutą Czarnecką – zastępcą dyrektora Departamentu Współpracy Międzynarodowej i specjalistami tego departamentu. Przedmiotem rozmowy były sprawy związane z możliwością wpisania SIMP do załącznika dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

● **3 sierpnia 2017 r.** po podpisaniu stosownych dokumentów przez prezesa SIMP i sekretarza generalnego został złożony przez Zarząd Oddziału SIMP w Kaliszu projekt szkoleniowy pod nazwą *Przygotowanie do działania – program aktywizacji zawodowo-społecznej osób z powiatu ostrowskiego*, który po jego akceptacji będzie realizowany wspólnie ze Stowarzyszeniem CUBE – Centrum Usług Biznesowo-Edukacyjnych.

● **8 sierpnia 2017 r.** prezes SIMP i sekretarz generalny podpisali protest do Urzędu Marszałka Województwa Wielkopolskiego w związku z negatywną oceną złożonego projektu pt. *Ochrona, zachowanie i promocja dziedzictwa kulturowego i historycznego Województwa Wielkopolskiego po-*

przez renowację XVII-wiecznego Zamku SIMP w Rydzynie i prowadzenie innowacyjnych form uczestnictwa w kulturze.

● **18 sierpnia 2017 r.** Koło SIMP w przedsiębiorstwie DOFAMA THIES Sp. z o.o. w Kamiennej Górze było organizatorem kolejnego Dnia Mechanika. Mimo okresu urlopowego w zebraniu uczestniczyło 26 osób, czyli prawie cały stan osobowy Koła. Obecny na spotkaniu prezes Zarządu Oddziału SIMP w Jeleniej Górze – kol. Henryk Mackiewicz zrelacjonował przebieg VI Dnia Mechanika w Poznaniu, który odbył się 7 czerwca br. podczas Targów Innowacje – Technologie – Maszyny oraz dokonał prezentacji obrabiarek na wystawie targowej. W zebraniu uczestniczył także kol. Paweł Hofman – wiceprezes Oddziału. Zaprezentowane zostały również referaty kolegów: Stanisława Jabłońskiego – prezesa Koła SIMP w DOFAMA THIES na temat nowości w technologii wytwarzania maszyn włókienniczych w firmie, która rozwija się dynamicznie oraz Pawła Kurzawy z firmy „Metal-Hurt” na temat materiałów super twardych w maszynach budowlanych. Spotkanie zakończono wspólną kolacją,

podczas której kontynuowana była dyskusja na tematy techniczne.

● **30 sierpnia 2017 r.** w Warszawie, w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyło się zebranie Głównej Komisji Rewizyjnej. Obradami kierował kol. Ryszard Matusiak – przewodniczący GKR SIMP.

● **31 sierpnia 2017 r.** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Regulaminowo-Statutowej, której przewodniczył kol. Andrzej Woźniacki. Opracowany przez Komisję projekt zmian w statucie SIMP był przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia Zarządu Głównego SIMP.

● **8 września 2017 r.** w Zamku SIMP w Rydzynie odbyła się uroczystość związana z odsłonięciem tablicy pamiątkowej poświęconej dr. inż. mechanikowi Adamowi Kręglewskiemu – wybitnemu konstruktorowi, wynalazcy i organizatorowi przemysłu oraz działaczowi SIMP z Oddziału SIMP w Poznaniu. Uroczystości przewodniczył kol. Piotr Janicki – prezes SIMP.

● **13 września 2017 r.** w Warszawie odbyło się pod przewodnictwem kol. Piotra Janickiego – prezesa SIMP zebranie Zarządu Głównego SIMP. Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium publikujemy odrębnie.

● **22 września 2017 r.** w Stadninie Koni w Gajownikach k. Zduńskiej Woli odbyła się uroczysta sesja z okazji 40-lecia działalności Oddziału SIMP w Sieradzu, której przewodniczył prezes Zarządu Oddziału – kol. Bogumił Duczmałowski. Program zebrania obejmował m.in.:

- referat na temat 40-lecia Oddziału Sieradzkiego SIMP,
- wręczenie honorowych wyróżnień,
- przemówienia okolicznościowe,

- referaty: *Lotnictwo wojskowe i Przemysł lotniczy w kraju*,
- spotkanie koleżeńskie połączone z poczęstunkiem.

W spotkaniu w imieniu Zarządu Głównego SIMP uczestniczył kol. Kazimierz Łasiewicki – sekretarz generalny SIMP.

● **22-24 września 2017 r.** w Zamku SIMP w Rydzynie odbyły się III Zawody Strzeleckie o Tytuł Króla Strzelców Bractwa Kurkowego SIMP. W strzelaniu indywidualnym trzy pierwsze miejsca zajęli kol. kol.: Kacper Fajkiel (Poznań Wrocław), Marcin Sakałus (Zabrze) i Sylwester Kubała (Gorzów Wlkp.), a w strzelaniu grupowym najlepsze były reprezentacje Oddziałów we: Włocławku, Lesznie i Szczecinie. Najlepszą w strzelaniu do Kura okazała się kol. Grażyna Kubała z Gorzowa Wlkp., która wyprzedziła kol. kol. Sylwestra Kubałę i Zbigniewa Gińko z Gorzowa Wlkp.

● **22-24 września 2017 r.** odbyło się zebranie Zarządu TRTMiRD SIMP pod przewodnictwem kol. Wojciecha Krugielki.

● **26 września 2017 r.** w Warszawskim Domu Technika NOT odbyła się uroczysta inauguracja I Mazowieckich Dni Techniki, połączona z konferencją naukowo-techniczną pt. *Od pomysłu do sukcesu*. Patronat nad I MDT objęli: Marszałek Województwa Mazowieckiego – Adam Struzik, Prezes Urzędu Patentowego RP – Alicja Adamczak i Prezes NOT – Ewa Mańkiewicz-Cudny.

● **26 września 2017 r.** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP w Warszawie odbyło się zebranie Zarządu Polskiego Towarzystwa Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej SIMP pod przewodnictwem prof. Tomasza Chadego poświęcone przygotowaniom do 46. KKBN oraz przygotowa-

niu procedury rekomendacji instytucji certyfikującej dla ICNDT/EFNDT. Przeprowadzono także dyskusję w sprawie przyznania nagrody Prezesa PTBNiDT SIMP na najlepszą pracę magisterską/inżynierską – edycję 2016/17.

● **27 września 2017 r.** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji ds. Odznak i Wyróżnień SIMP, na którym rozpatrzono kolejne wnioski Oddziałów SIMP w Sieradzu, Ciechanowie i Radomiu na odznakę im. Henryka Mierzejewskiego i Zasłużonego Seniora SIMP. Zebraniu przewodniczył kol. Dariusz Raczkowski.

● **29 września 2017 r.** w Zajeździe „Tur” w Niestuniu odbyły się obchody jubileuszu 40-lecia FSNT NOT Rady w Ciechanowie, w którym uczestniczyli członkowie zrzeszonych oddziałów stowarzyszeń naukowo-technicznych, przedstawiciele władz miejscowych, przedsiębiorcy oraz sympatycy terenowej jednostki organizacyjnej NOT. W uroczystościach jubileuszowych uczestniczyli także działacze Oddziału SIMP w Ciechanowie, w tym m.in. kol. kol.: Mirosław Czerw, Daniel Gerwatowski, Mieczysław Maździarz, Tomasz Mitura, Kazimierz Nosek i Waldemar Struzik. Ww. Koledzy zostali wyróżnieni następującymi odznakami i medalami: medalem pamiątkowym „ProMasovia” – kol. kol. Mieczysław Maździarz i Kazimierz Nosek; medalem „Za Zasługi dla Ciechanowa” – kol. Daniel Gerwatowski; Zasłużony Senior NOT – kol. Mieczysław Maździarz; Złotą Odznaką Honorową NOT – kol. Kazimierz Nosek a Srebrną Odznaką Honorową NOT – kol. kol.: Mirosław Czerw, Tomasz Mitura i Waldemar Struzik. Obradom przewodniczył Jerzy Król – prezes NOT w Ciechanowie, a Zarząd Główny FSNT-NOT reprezentował Tadeusz Pawłowski – wiceprezes Zarządu.

Zamek w Rydzynie

CENTRUM KONFERENCYJNE • HOTEL • RESTAURACJA

Zapraszamy do udziału w imprezach organizowanych przez Zamek SIMP w Rydzynie w pierwszym półroczu 2018 r.

- **Bal Sylwestrowy 2017/2018**
- doskonała zabawa przy muzyce na żywo z udziałem profesjonalnego wodzireja
- konkursy z nagrodami, wybór Królowej i Króla Balu, jak też specjalne menu sylwestrowe.
Nagroda główna – weekendowy pobyt dla dwojga w pałacu Krobielowice k. Wrocławia.
- **XXXII Koncerty Noworoczne - 7, 14, 21 stycznia 2018 r.** Wystąpią: Capella Zamku Rydzynskiego i uznani soliści. W programie najpiękniejsze utwory znane z Koncertów Noworocznych w Wiedniu. Cena biletów zbiorowych 45 zł od osoby. Zapraszamy do korzystania z posiłków i noclegów w specjalnej koncertowej promocji.
- **Bal Walentynkowy na zakończenie karnawału- 10 lutego 2018 r.**
Zabawa taneczna z udziałem wodzireja w Sali Balowej Zamku. W programie konkursy z nagrodami i specjalnie przygotowane menu. Dla uczestników specjalna oferta noclegowa.
- **Dzień Kobiet – 10 marca 2018 r.**
Wieczór z muzyką, winem i nowymi przekąskami przygotowanymi specjalnie na tę okazję. W programie dla każdej Pani niespodzianka.
- **Gala Operowo-Operetkowa – 18 marca 2018 r.**
Pełen muzyki i żywiołowego tańca spektakl w wykonaniu międzynarodowej grupy młodych artystów. Bilety w cenie 50 zł od osoby. Zapraszamy do korzystania ze specjalnej oferty noclegowej.
- **Otwarcie wystawy czasowej: „Rydzyń od XV do XX wieku”- 2 kwietnia 2018 r.**
Wystawa czasowa przedstawiająca artefakty z życia miasta i okolic na przełomie wieków oraz zmieniający się wraz z upływem czasu Zamek. Na wystawie zostaną wykorzystane zbiory będące w posiadaniu Zamku, artefakty przekazane przez Konserwatora Zabytków oraz pamiątki przekazane przez mieszkańców Rydzyny.
- **Dni otwarte Zamku SIMP w Rydzynie - 20, 21, 22 kwietnia 2018 r.**
Trzydniowy, bogaty w atrakcje program artystyczny, rozgrywający się równolegle na dziedzińcu zamkowym, w kilku salach historycznych oraz w Parku. W programie przewidziane są występy grup teatralnych, amatorskich zespołów muzycznych, konkursy plastyczne, konkursy sprawnościowe, prezentacje rękodzieła, handel starociami itp. Specjalne pakiety pobytowe dla osób nocujących.
- **XVI Rajd Pojazdów Zabytkowych „Zamek SIMP w Rydzynie 2018”.**
2 – 3 maja 2018 r. Zapraszamy sympatyków i właścicieli zabytkowej motoryzacji – minimum 25 letnie pojazdy. Zawody odbędą się 2 maja, trasa ok. 60 km. Podsumowaniem rajdu będzie uroczysta kolacja na Sali Balowej Zamku, podczas której odbędzie się wręczenie nagród oraz część artystyczna. 3 maja odbędzie się seminarium nt. Zabytkowej motoryzacji i gala na rynku w Lesznie.
- **Dzień Dziecka w Zamku- 3 czerwca 2018 r.**
Jak co roku, zapraszamy całe rodziny do przyzamkowego parku na piknik z okazji Dnia Dziecka. W programie liczne konkursy z nagrodami prowadzone przez animatorów, dmuchańce, łódki w basenie i dużo dobrej zabawy. Każde dziecko tradycyjnie otrzyma gratisowe przysmaki. Nie zabraknie też piknikowych przysmaków dla dorosłych.

ZAMEK SIMP w RYDZYNIE
Plac Zamkowy 1, 64-130 Rydzyna
zamek@zamek-rydzyna.com.pl
www.zamek-rydzyna.com.pl

65 529 50 40(CENTRALA)
65 529 50 26(SEKRETARIAT)
65 529 59 91(MARKETING)

Konto bankowe:
BZ WBK S.A.o/Leszno
79 1090 1245 000 000 2400 9731
NIP 526 000 11 05

Wiadomości SIMP

Druk:

Drukarnia SIGMA NOT, 01-590 Warszawa,
ul. Ks. J. Popieluszki 21;
tel.: 22 832 16 11, tel./fax. 22 833 40 69,
e-mail: drukarnia@drukarnia.sigma-not.pl

Redagują: Piotr Janicki - prezes SIMP,
Kazimierz Łasiewicki - sekretarz generalny SIMP,
pracownicy Biura ZG SIMP: Elżbieta Białek,
Dzidka Solarska oraz Anna Szczepaniak
Skład i łamanie: Katarzyna Gutowska
Wydawca: Zarząd Główny SIMP,
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14
tel.: 22 826 45 55, 22 827 17 68, fax: 22 826 03 54
e-mail: simp@simp.pl, www.simp.pl
Nakład: 600 egz.